सबसे 'तेज' ग्लोबल महातेज...!
RNI. NO. MAHBIL /25/A0192
ग्लोबल महातेज
https://epaper.globalmahatej.com/
Postal Regd. No. JAL/443/2025-2027
वर्ष १ ले | अंक : ३४१ | गुरुवार, दि. ३ सप्टेंबर २०२६ | पाने : ४ | अमळनेर | किंमत : ३ रुपये | Email - globalmahatej@gmail.com

रवि ज्वेलर्स
सराफ बाजार, अमळनेर.
मो. ७०७४७४२१२१
सोने-चांदी
आजचे भाव

२४ सोने ९९.५०%	₹ १,४८,०००
२२ सोने ९१.६०%	₹ १,३७,५००
१८ सोने ७५.००%	₹ १,१४,५००
शुद्ध चांदी ९९९%	₹ २,३२०/-

भाव प्रती १० ग्राम

अमळनेरात डीजेमुक्त गणेशोत्सव साजरा करा!

एसपी श्रीकांत धिवरे यांचे आवाहन; 'यंदा एकही गुन्हा दाखल होणार नाही' याचा संकल्प करा

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

अमळनेर : गणेशोत्सवाच्या काळात क्षुल्लक कारणांवरून तरुणांवर गुन्हे दाखल होतात. एकदा गुन्हा दाखल झाल्यानंतर भविष्यातील अनेक संधींचे दरवाजे बंद होतात. त्यामुळे तरुणांनी विशेष काळजी घ्यावी. उत्सवाचे विकृतीकरण न होता त्याचे संस्कृतीकरण व्हावे, ही शासनाची भूमिका आहे. यंदा अमळनेरात डीजेमुक्त गणेशोत्सव साजरा करण्याचा संकल्प सर्वांनी करावा, असे आवाहन जिल्हा पोलीस अधीक्षक श्रीकांत धिवरे यांनी केले.गणेशोत्सवाच्या पार्श्वभूमीवर वाणी मंगल कार्यालयात शांतता समितीची बैठक आयोजित करण्यात आली होती. यावेळी ते बोलत होते.

एसपी धिवरे म्हणाले, की राज्य शासनाने गेल्या दोन वर्षांपासून गणेशोत्सवाला 'राज्य महोत्सव'चा दर्जा दिला आहे. त्यामुळे हा उत्सव संस्कृती व परंपरेचे जतन करणारा असला पाहिजे. अमळनेर पालिकेने गणेशोत्सवाच्या पार्श्वभूमीवर रस्ते, वीज वाहिन्या आणि इतर आवश्यक बाबींकडे लक्ष द्यावे. अमळनेर पोलीस विभागाने उत्सवासाठी परिपूर्ण तयारी केली आहे. यंदाही चोख बंदोबस्त ठेवण्यात येणार आहे. हा बंदोबस्त नागरिकांच्या सुरक्षिततेसाठी आणि शहराच्या शांततेसाठी आहे. त्यामागे कोणताही वेगळा हेतू नाही.

'मागील वर्षी जिल्ह्यात एकच गुन्हा दाखल झाला; यंदा एकही नको'

गेल्या वर्षी जळगाव जिल्ह्यात गणेशोत्सवाच्या काळात एकच गुन्हा दाखल झाला होता. यंदा अमळनेरसह जिल्ह्यात एकही गुन्हा दाखल होणार नाही, याचा संकल्प सर्वांनी करावा. हे शहर आपले आहे. त्यामुळे गणेशोत्सव शांततेत आणि उत्साहात साजरा करण्याची जबाबदारी सर्वांची आहे.

गणेशोत्सवाच्या काळात यापूर्वी काही आकस्मिक घटना घडल्या आहेत. काहींना जीव गमवावा लागला आहे. त्यामुळे उत्सव काळात मद्यपान टाळावे. गणेशमूर्ती विक्रीच्या ठिकाणी वाहतुकीला अडथळा निर्माण होणार नाही, याची दक्षता घ्यावी. मूर्ती स्थापना करण्यापूर्वी प्रशासनाच्या आवश्यक त्या परवानग्या घ्याव्यात. मंडपाच्या ठिकाणी सीसीटीव्ही कॅमेरे बसवावेत. रात्री किमान एका कार्यकर्ता मंडपात असावा. पुरेशी प्रकाश व्यवस्था करावी.

शहरातील वाणी मंगल कार्यालयात गणेशोत्सवानिमित्त आयोजित शांतता समितीच्या बैठकीप्रसंगी नगराध्यक्ष डॉ. परीक्षित बाविस्कर, पोलीस अधीक्षक श्रीकांत धिवरे, पोलीस उपअधीक्षक अशोक नखाते, प्रांताधिकारी मयूर भंगाळे, उपविभागीय पोलीस अधिकारी विनायक कोते, पोलीस निरीक्षक दत्तात्रय निकम, मुख्याधिकारी गणेश शिंदे आणि नायब तहसीलदार सी. यू. पाटील. तसेच शहरातील शांतता समिती सदस्य, आजी माजी नगरसेवक, गणेश मंडळ पदाधिकारी, प्रतिष्ठित नागरिक, राजकीय सामाजिक क्षेत्रातील पदाधिकारी, मोहल्ला कमेटि सदस्य, महिला दक्षता सदस्य, पोलीस पाटील, पत्रकार बांधव आदी.

सोशल मीडियावर आक्षेपार्ह संदेश टाळा

इतर धर्मीयांच्या भावना दुखावतील किंवा आक्षेप निर्माण होतील, असे संदेश सोशल मीडियावर प्रसारित करू नका, असे आवाहनही एसपी धिवरे यांनी केले.दरम्यान, प्रविण पाटील यांनी डीजेबाबत कारवाईची भूमिका काय असेल, असा प्रश्न उपस्थित केला. त्यावर एसपी धिवरे यांनी अलीकडील कानबाई उत्सवादरम्यान काही जण ट्रकवर कपडे काढून नाचत होते तसेच इतर वाहनांवर पाणी उडवत होते, या प्रकाराबाबत नाराजी व्यक्त केली. अशा प्रकारांना उत्सवाचे स्वरूप देऊ नका, अशी विनंतीवजा तंबी त्यांनी दिली.

अमळनेर हद्दीत १४८, मारवडमध्ये ३७ गणेश मंडळांची स्थापना

डीवायएसपी विनायक कोते यांनी गणेश विसर्जनाच्या नियोजनाची माहिती दिली. अमळनेर पोलीस ठाण्याच्या हद्दीत १४८, तर मारवड पोलीस ठाण्याच्या हद्दीत ३७ गणेश मंडळांची स्थापना होणार आहे. अमळनेर तालुक्यात पाचवा, सातवा, नववा आणि अकरावा दिवस अशा विविध दिवशी गणेश विसर्जनाची परंपरा आहे. त्यानुसार पोलिसांकडून बंदोबस्ताचे नियोजन करण्यात येत असल्याचे कोते यांनी सांगितले. उपविभागीय अधिकारी मयूर भंगाळे यांनी गणेशोत्सव पारंपरिक पद्धतीने साजरा करण्याचे आवाहन केले. पारंपरिक वाद्यांचा वापर करावा आणि मोठ्या आवाजातील डीजे टाळावा, असे त्यांनी स्पष्ट केले. तसेच मुरूम परवानगीसंदर्भात जिल्हाधिकारी कार्यालयाकडून आवश्यक कार्यवाही करून देण्याचे त्यांनी सांगितले. मुख्याधिकारी गणेश शिंदे यांनी नगरपरिषदेच्या वतीने गणेशोत्सव तसेच आगामी गोगा नवमीसाठी करण्यात येणाऱ्या उपाययोजनांची माहिती दिली. गणेश विसर्जनाच्या मार्गावरील तसेच गोगा नवमीच्या प्रमुख रस्त्यांची दुरुस्ती आणि खड्डे बुजविण्याचे काम करण्यात येईल, असे त्यांनी सांगितले.

सर्व पत्रकार संघाच्या उपक्रमाचे एसपींकडून कौतुक

गेल्या तीन वर्षांपासून गणेश विसर्जन मिरवणूक शांततेत पार पडावी यासाठी दगडी दरवाजाजवळ पत्रकारांच्या वतीने स्वागत मंच उभारून प्रशासनाला सहकार्य केले जाते. यंदाही हा उपक्रम राबविण्यात येणार असल्याची माहिती पत्रकार संघाचे अध्यक्ष चेतन राजपूत यांनी दिली. या उपक्रमाचे एसपी धिवरे यांनी कौतुक करत त्यास परवानगी दिली. विक्रांत पाटील यांनी शहरातील रस्त्यांवरील खड्डे तसेच मुरूम परवानगी मिळत नसल्याची अडचण बैठकीत मांडली. बैठकीनंतर मुख्याधिकारी गणेश शिंदे यांनी रस्त्यांची पाहणी केली. नगराध्यक्ष डॉ. परीक्षित बाविस्कर यांनी रस्ते दुरुस्तीचे आश्वासन दिले.

प्रविण पाटील, दिनेश शेलकर, नितीन भदाणे, शकील काझी, रणजित शिंदे आदींनी ही मनोगते व्यक्तत केली. यावेळी शांतता समिती सदस्य, आजी-माजी नगरसेवक, सामाजिक कार्यकर्ते, पोलीस पाटील, गणेश मंडळांचे पदाधिकारी, प्रतिष्ठित नागरिक आणि पत्रकार मोठ्या संख्येने उपस्थित होते. शहरातील वाहतूक, मिरवणुकीचे मार्ग, वीज व्यवस्था, स्वच्छता, विसर्जन व्यवस्था आणि पोलीस बंदोबस्ताबाबतही यावेळी चर्चा करण्यात आली.

सूत्रसंचालन संजय पाटील यांनी केले, तर आभार पोलीस निरीक्षक दत्तात्रय निकम यांनी मानले

आजचे
अभीष्टचिंतन

श्री. शुभम महाराज
मुख्य पुरोहित, मंगळग्रह मंदिर

श्री. मयूर चौधरी
अमळनेर

श्री. संजय पाटील
फोटोग्राफर

श्री. मनीष चौधरी
मंगल सेवेकरी

गर्व से कहो स्वदेशी है हम...!
स्वदेशी ही खरिदेंगे हम...!!

स्वातंत्र्यपूर्व संग्रामातील स्वदेशीची हाक आता पुन्हा देवू या. नवरात्रोत्सवात आपण आदिमाया आदिशक्तीचा जागर करतो त्याप्रमाणेच स्वदेशीचाही जागर करूया..! सच्च्या भारतीयांवर जेव्हा-जेव्हा परकीय आक्रमण होते तेंव्हा-तेंव्हा ते प्रचंड त्वेषाने पेटून उठतात...!! आता तीच वेळ येऊन ठेपली आहे...!!!

जय भारत...!
जय स्वदेशी...!!

रक्षाबंधनानंतर सोने-चांदीच्या दरात मोठी घसरण

कारल्यासोबत 'या' भाज्या खाणे टाळा

पान २ वर

काचेच्या शोकेसमधील चमक पाहून भेसळीकडे दुर्लक्ष?

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

अमळनेर : शहरात भेसळयुक्त दूध आणि दुग्धजन्य मेवा, मिठाई आदी पदार्थांवर वेळोवेळी काही किरकोळ स्वरुपाच्या कारवाया झाल्या आहेत. मात्र आकर्षक दुकान, काचेच्या शोकेसमधील चमकदार मांडणी आणि पदार्थांचे मोहक स्वरूप पाहून त्यांची गुणवत्ता चांगलीच असेल असे समजण्याची ग्राहकांची मानसिकता कायम राहीली आहे. अन्नपदार्थांची गुणवत्ता, निर्मिती प्रक्रिया आणि सुरक्षिततेपेक्षा केवळ चव व आकर्षकता महत्त्वाची ठरत असेल, तर ही बाब अमळनेरकरांच्या आरोग्याच्या दृष्टीने चिंताजनक आहे.

अलीकडे भेसळयुक्त दूध तयार करण्याच्या प्रकारावरही कारवाई झाल्याने अन्नभेसळीचा प्रश्न पुन्हा ऐरणीवर आला आहे. त्यामुळे नागरिकांनी केवळ

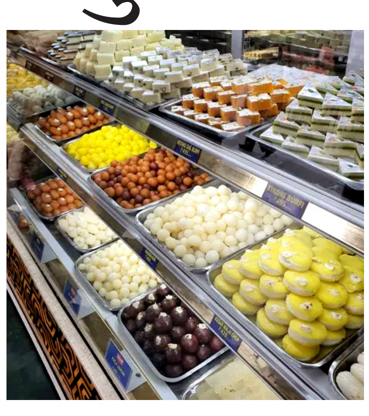

प्रशासनाच्या कारवाईची वाट न पाहता, आपण नेमके काय खात आहोत? त्याची गुणवत्ता कशी आहे? त्याचा आपल्या आरोग्यावर भविष्यात काय दूषपरिणाम होऊ शकतो, याचा गांभीर्याने विचार करण्याची वेळ आली आहे. पान २ वर

झटपट श्रीमंतीसाठी भूमिपुत्रांच्या आरोग्याला मुठमाती

काही जण परराज्यातून येऊन येथील मातीच्या माणसांच्या जीवावर व्यवसाय करतात आणि श्रीमंत होतात. मात्र, व्यवसाय करताना भेसळ व बेइमानी करून त्यातून प्रचंड पैसा कमावतात. अशा प्रकारे ते लोक येथील मातीच्या माणसांच्या आरोग्याला मूठमाती देण्याचे काम करतात.कित्येक वर्षांपासून भूमिपुत्रांच्या आरोग्याशी हा जीवघेणा खेळ सुरू आहे. श्री. तुकाराम मुंढे यांनी भेसळीविरोधात सक्त कारवाईची मोहीम सुरू केली नसती, तर भविष्यातही येथील भूमिपुत्रांच्या आरोग्याची पार माती झाली असती, हे निश्चित. पूर्वी या मंडळींच्या मिठायांच्या दुकानात भरभरून मिठाया दिसत होत्या आता मात्र दुग्धजन्य मिठायांचे दिसणे जवळपास नाहीसे झाले आहे.

झिरो बॅलन्स अन् तुफान राडा, 'स्मार्ट' कार्डचा एसटीत धुराळा

एनसीएमसी कार्डअसूनही प्रवाशांचा सवलतविना प्रवास

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

अमळनेर : एसटीचा प्रवास अधिक 'स्मार्ट' आणि सुलभ करण्यासाठी महिला तसेच ६५ ते ७५ वर्षे वयोगटातील ज्येष्ठ नागरिकांसाठी राष्ट्रीय सामान्य गतिशीलता कार्ड (एनसीएमसी) अनिवार्य करण्यात आले; मात्र पहिल्याच दिवशी या 'स्मार्ट' कार्डनेच प्रवाशांचा प्रवास 'अस्मार्ट' करून टाकला. कार्ड असूनही स्कॅन न होणे, टॉप-अप केलेली रक्कम दिसत नसणे, 'झिरो बॅलन्स' दाखविणे अशा तांत्रिक अडचणींमुळे प्रवाशांची मोठी गैरसोय झाली. काही ठिकाणी वाहक आणि प्रवाशांमध्ये कार्ड नसल्याने वादावादीचे प्रसंगही घडले.

शासनाच्या १ सप्टेंबरपासून सवलतीत एसटी प्रवास करणाऱ्या महिला आणि ६५ ते ७५ वर्षे वयोगटातील ज्येष्ठ नागरिकांसाठी एनसीएमसी कार्ड अनिवार्य करण्यात आले आहे. त्यानुसार जिल्ह्यातील साडेचार लाखांहून अधिक लाभार्थी प्रवाशांनी कार्ड सोबत ठेवले. कार्डमध्ये आवश्यक रक्कम टॉप-अप करून प्रवासासाठी तयारी केली. मात्र प्रत्यक्ष प्रवासाच्या पहिल्याच दिवशी अनेकांना या कार्डच्या तांत्रिक अडचणींचा सामना करावा लागला.

टॉप-अप केले, तरी 'बॅलन्स झिरो'

एनसीएमसी कार्डमध्ये प्रवासासाठी पैसे टॉप-अप करून ठेवलेल्या अनेक प्रवाशांना आणखी एका समस्येला सामोरे जावे लागले. टॉप-अप केलेली रक्कम असूनही वाहकाच्या मशिनवर कार्ड तपासताना 'झिरो बॅलन्स' दिसत असल्याने प्रवाशांनी संताप व्यक्त केला. पैसे भरले आहेत, मग खात्यात शिल्लक रक्कम का दिसत नाही, असा सवाल त्यांनी केला.

कार्ड असूनही स्कॅन होईना!

१) बसप्रवासात वाहकाकडील मशिनवर एनसीएमसी कार्ड स्कॅन केल्यानंतर सवलतीच्या प्रवासाची नोंद होणे अपेक्षित आहे. मात्र अनेक प्रवाशांचे कार्ड स्कॅनच होत नसल्याने वाहकांचीही कोंडी झाली. कार्ड स्कॅन होत नसल्यास सवलतीचा प्रवास कसा द्यायचा, हा प्रश्न वाहकांसमोर उभा राहिला.

२) नोकरीच्या दृष्टीने कोणतीही अडचण निर्माण होऊ नये, यासाठी काही वाहकांनी 'पूर्ण भाडे द्या किंवा बसमधून उतरावे लागेल', अशी भूमिका घेतली. मात्र यामुळे महिला प्रवाशांमध्ये संतप्त झाल्या.

३) 'कार्ड आमच्याकडे आहे, मग रस्त्यात कसे उतरवाल?' असा सवाल काही महिलांनी केल्याने अनेक ठिकाणी बसमध्येच वादाचे प्रसंग निर्माण झाले.

अखंड सुख की प्राप्ती'वर संतांचे मार्गदर्शन; अमळनेरमध्ये संत पारायण

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

अमळनेर श्रावण मासानिमित्त येथील बीएपीएस स्वामिनारायण मंदिरात संत पारायणाचे आयोजन करण्यात आले आहे. येथील बीएपीएस स्वामिनारायण सत्संग मंडळ, यांच्या वतीने २ ते ६ सप्टेंबरदरम्यान दररोज रात्री ८ वाजता संत पारायण सुरू झाले आहे.

या पारायणात 'अखंड सुख की प्राप्ती' या विषयावर प्रवचन होत आहे. यासाठी येथील पूज्य अखंडमुनी स्वामी आणि सारंगपूर येथील पूज्य उत्तमसंकल्प स्वामी यांचे मार्गदर्शन लाभत आहे.

संत पारायणाच्या माध्यमातून भाविकांना आध्यात्मिक विचार, भक्ती आणि जीवनातील अखंड सुखाचा मार्ग याविषयी मार्गदर्शन मिळत आहे. या धार्मिक कार्यक्रमाचा भाविकांनी मोठ्या संख्येने लाभ घ्यावा, असे आवाहन आयोजकांनी केले आहे.

दरम्यान, पवित्र श्रावण मासातील एकूणच वातावरण निर्मितीमुळे सदर पारायणाचा लाभ घेण्यासाठी शहरासह तालुक्यातुनही मोठ्याप्रमाणावर भाविक श्री स्वामीनारायण मंदिरात येत आहेत. त्यामुळे मंदिरात मोठ्याप्रमाणावर भाविक दिसून येत आहेत.

संपादकीय

पदव्यांचा डोंगर

भारतात आज पदवीधरांची संख्या विक्रमी पातळीवर (Education) पोहोचली आहे. गल्लीबोळांत महाविद्यालयांचे पेव फुटले आहे आणि वर्षागणिक लाखांच्या घरात तरुण हातात पदवी, पदविका किंवा प्रमाणपत्राची सुरकुतलेली वही घेऊन बाहेर पडत आहेत. विद्यापीठाच्या सुरक्षित वातावरणातून बाहेर पडताना त्यांच्या डोळ्यात उज्ज्वल भविष्याचे स्वप्न असते खरे पण या तथाकथित शिक्षणाचा (Education) देशाच्या श्रम बाजाराशी खरोखर काही संबंध उरला आहे का? असा प्रश्न जर विद्वानांनी स्वतःला विचारला तर त्याचे उत्तर निश्चितच नकारात्मक असेल. नीती आयोगाचा अलीकडचा रीइमॅजिनिंग स्किलिंग फॉर विकसित भारत २०४७ हा अहवाल या प्रश्नाचे जे उत्तर देतो, ते अंगावर काटे आणणारे आहे. देशातील ८ कोटी ७० लाख तरुण ना शिक्षण घेत आहेत, ना कोणता रोजगार करत आहेत आणि ना कोणते व्यावसायिक प्रशिक्षण घेत आहेत. तसेच ८.२५ टक्के पदवीधर अशा नोकऱ्यांमध्ये आहेत, ज्या त्यांच्या शैक्षणिक पात्रतेशी सुसंगत आहेत. उरलेले तरुण काय करत आहेत? एकतर ते त्यांच्या शिक्षणाशी काहीही संबंध नसलेली कामे करत आहेत किंवा बेरोजगारीच्या उंबरठ्यावर खितपत पडले आहेत. हा केवळ बेरोजगारीचा प्रश्न नाही; हा आपल्या शिक्षण व्यवस्थेच्या अपुरेपणाचा, दूरदृष्टीच्या अभावाचा, धोरणशून्यतेचा आणि एकूणच ढिसाळपणाचा जळजळीत पुरावा आहे. सध्या देशात उच्च शिक्षणात ४.३४ कोटी विद्यार्थी नोंदणीकृत आहेत. एकट्या बी.ए.साठी १.१३ कोटी तरुण रांगेत आहेत, तर बी.ए., बी.कॉम. आणि बी.एस्सी. मिळून हा आकडा दोन कोटींच्या पार जातो. पण या पारंपरिक पदव्यांचे मूल्य काय? पदवी घेतली की सरकारी नोकरीची परीक्षा देता येते एवढाच एक मर्यादित दृष्टिकोन आज या पदव्यांमागे उरला आहे.

नोव्हेंबर २०२४ ते जुलै २०२५ या अवघ्या आठ-नऊ महिन्यांच्या काळात केवळ ५५ हजार सरकारी जागांसाठी तब्बल १.८६ कोटी अर्ज आले, ही आकडेवारीच सांगते की तरुण किती हताश आहेत. बी.ए. अर्थशास्त्र झालेला तरुण कंपनीचे फायनान्स सांभाळू शकत नाही, बी.कॉम. झालेला मुलगा टॅली किंवा ॲडव्हान्स एक्सेल चालवू शकत नाही आणि राज्यशास्त्राचा पदवीधर साधे धोरणात्मक विश्लेषण करू शकत नाही, अशी ओरड आहे व उदाहरणेही दिली जातात.मग या कागदी पदव्यांचा खरेच उपयोग आहे का? त्यांना वर्षानुवर्षे (Education) जे शिकवले जाते आहे ते भविष्यात त्यांच्या कितपत उपयोगी पडणार आहे किंवा मुळातच त्याचा उपयोग तरी होणार आहे का, याचा कुठेही विचार होताना दिसत नाही. मध्यंतरी एक चमत्कारिक माहितीही कानावर आली. त्यानुसार मुलांचे ज्या अभ्यासक्रमांसाठी प्रवेश घेतले जातात आणि तो अभ्यासक्रम पूर्ण झाल्यानंतर विद्यार्थी बाहेर पडतात तो अभ्यासक्रमच मुलांना नोकरीसाठी तयार करत नाही; आणि उद्योजक बनण्यासाठी तर अजिबातच नाही अशी स्पष्टोक्तीच ऑफ द रेकॉर्ड देण्यात आली. याचा अर्थ तुम्ही प्रवेश घ्या, फी भरा आणि पदवीचे बेंडोळे तेवढे शिक्षण संस्थांकडून घ्या, त्याचा नोकरीच्या अथवा उद्योगाच्या बाजारात काही उपयोग होईल याची कोणतीही हमी व जबाबदारी या संस्थांची नाही आणि अभ्यासक्रम तयार करणाऱ्यांची तर नाहीच नाही. नोकरी-उद्योगाचे ज्याने त्याने आपापल्या पात्रतेवर आणि वकुबावार पाहावे. नीती आयोगाच्या अहवालानुसार ८० टक्के विद्यार्थ्यांनी मान्य केले आहे की, त्यांच्या अभ्यासक्रमात प्रत्यक्ष कामाचा अनुभव आणि उद्योगांशी संपर्क नावालाही नव्हता. ३४ टक्के तरुणांना कौशल्यांची कमतरता जाणवते, तर १८ टयांना साधी मुलाखत कशी द्यावी हेही माहीत नसते. कॉलेजच्या चार भिंतींत पुस्तकांचा रट्टा मारून मिळालेली पदवी म्हणजे रोजगाराची गॅरंटी ही कल्पनाच आता पूर्णपणे लयाला गेली आहे.

उद्योगजगताची गरज वेगळी आहे आणि आपल्या विद्यापीठांचे जुनाट अभ्यासक्रम वेगळ्याच जगात वावरत आहेत. आजच्या डिजिटल आणि तंत्रज्ञानाच्या युगातही आपण २०-२५ वर्षे जुनाट विषय विद्यार्थ्यांना शिकवत आहोत. प्राध्यापकांना स्वतःला उद्योगांचा कोणताही अनुभव नसतो, तर महाविद्यालयांकडे आधुनिक प्रयोगशाळा किंवा पायाभूत सुविधा नाहीत.संशोधनाच्या नावाने आनंदी आनंदच आहे. केवळ आणखी महाविद्यालये काढणे किंवा पदव्या वाटणे हा यावरचा उपाय नक्कीच नाही. नीती आयोगाने जो रोडमॅप मांडला आहे, त्याची तातडीने आणि कठोर अंमलबजावणी करणे ही काळाची गरज आहे. उच्च शिक्षणाला थेट उद्योगांशी जोडावे लागेल. उद्योगांच्या गरजेनुसार अभ्यासक्रम दरवर्षी अपडेट झाले पाहिजेत.महाविद्यालयांमध्ये केवळ पुस्तकीज्ञान न देता प्रत्यक्ष उद्योगांच्या सहकार्याने प्रयोगशाळा आणि लाइव्ह प्रोजेक्ट्स सुरू केले पाहिजेत. प्रत्येक पदवी अभ्यासक्रमात किमान ६ महिने ते १ वर्षाची प्रत्यक्ष कामाची सक्ती केली पाहिजे. केवळ कागदी प्रमाणपत्र चालणार नाही; विद्यार्थ्याला प्रत्यक्ष काम करता आले पाहिजे. शिक्षण संस्थांना आधुनिक रूप देऊन तरुण पिढीला विशिष्ट कौशल्यांमध्ये पारंगत केले पाहिजे.भारताकडे सध्या जगातील सर्वाधिक तरुण लोकसंख्या आहे. पण जर या जनसांख्यिकीय लाभांशाचे ज्याला डेमोग्राफिक डिव्हिडंड म्हणतात त्याचे आपण वेळेत कौशल्यांमध्ये रूपांतर केले नाही, तर त्याचे रूपांतर एका (Education) महाभयंकर सामाजिक आणि आर्थिक आपत्तीत अर्थात डेमोग्राफिक डिझास्टरमध्ये व्हायला वेळ लागणार नाही. आता केवळ पदव्या वाटण्याची वेळ उरलेली नाही, तर हाताला कौशल्य आणि मेंदूला व्यावहारिक ज्ञान देण्याची वेळ आहे. शिक्षण व्यवस्थेची ही मोडकळीस आलेली इमारत आपण वेळीच दुरुस्त करायला हवी. नाही तर 'विकसित भारत २०४७' हे केवळ एक स्वप्नच राहून जाईल!

रक्षाबंधनानंतर सोने-चांदीच्या दरात मोठी घसरण

चार दिवसांत सोन्याचे दर ५,९७४ रुपयांनी, तर चांदी १३,३९० रुपयांनी स्वस्त

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

जळगावच्या सुवर्ण बाजारपेठेत रक्षाबंधनानंतर सोने आणि चांदीच्या दरात मोठी घसरण झाली आहे. अवघ्या चार दिवसांत २४ कॅरेट सोन्याचा दर प्रति १० ग्रॅम ५ हजार ९७४ रुपयांनी, तर चांदीचा दर प्रति किलो १३ हजार ३९० रुपयांनी कमी झाला. त्यामुळे सणासुदीच्या आणि आगामी लग्नसराईच्या पार्श्वभूमीवर खरेदीदारांना काहीसा दिलासा मिळाला आहे. मात्र, पुढील काळात दर आणखी घसरणार की पुन्हा वाढणार, याबाबत बाजारात अनिश्चितता कायम आहे.

जळगावमध्ये २८ ऑगस्ट रोजी रक्षाबंधनाच्या दिवशी तीन टक्के जीएसटीसह २४ कॅरेट सोन्याचा दर प्रति १० ग्रॅम १ लाख ६४ हजार २८५ रुपये होता. चार दिवसांत त्यात ५ हजार ९७४ रुपयांची घट होऊन १ सप्टेंबर रोजी हा दर १ लाख ५८ हजार ३११ रुपयांवर आला. चांदीच्या दरातही मोठी घसरण झाली. २८ ऑगस्ट रोजी जीएसटीसह प्रति किलो २ लाख ५४ हजार ४१० रुपये असलेली चांदी १ सप्टेंबरपर्यंत २ लाख ४१ हजार २० रुपयांवर आली.

पंतप्रधान नरेंद्र मोदी यांनी नागरिकांना गरज नसताना सोने खरेदी न करण्याचे आवाहन केले आहे. यापूर्वीच्या अशाच आवाहनानंतर देशांतर्गत सोन्याच्या विक्रीत सुमारे २० टक्के घट झाल्याचे बाजारातील सूत्रांकडून सांगण्यात आले होते. त्यामुळे यावेळीही या आवाहनाचा ग्राहकांच्या खरेदीच्या निर्णयावर कितपत परिणाम होतो, याकडे सुवर्ण बाजाराचे लक्ष लागले आहे.

दरम्यान, सध्याच्या घसरणीमागे केवळ देशांतर्गत मागणीतील बदल कारणीभूत

नसून आंतरराष्ट्रीय बाजारातील घडामोडींचाही प्रभाव असल्याचे तज्ज्ञांचे मत आहे. अमेरिका आणि इराणमधील वाढत्या तणावामुळे कच्च्या तेलाच्या किमतीत वाढ झाली असून, त्यामुळे जागतिक महागाईची चिंता पुन्हा वाढली आहे. या पार्श्वभूमीवर अमेरिकेच्या फेडरल रिझर्व्हच्या व्याजदरविषयक भूमिकेकडे गुंतवणूकदारांचे लक्ष आहे. अमेरिकेतील उत्पादन व सेवा क्षेत्राची आकडेवारी तसेच रोजगार बाजाराशी संबंधित आगामी अहवालातून अर्थव्यवस्थेची स्थिती स्पष्ट होण्याची शक्यता आहे. त्याचा फेडरल रिझर्व्हच्या व्याजदर धोरणावर आणि परिणामी सोन्या-चांदीच्या दरावर परिणाम होऊ शकतो.

याशिवाय कच्च्या तेलाच्या किमती, डॉलरची स्थिती आणि आंतरराष्ट्रीय राजकीय तणाव हे घटकही महत्त्वाचे ठरणार आहेत. त्यामुळे सध्याची घसरण कायम राहणार की बाजारात पुन्हा तेजी येणार, याकडे ग्राहक आणि गुंतवणूकदारांचे लक्ष आहे. खरेदीचा निर्णय घेताना पुढील काही दिवसांतील आर्थिक आकडेवारी आणि बाजारातील दरांची दिशा पाहणे महत्त्वाचे ठरणार आहे.

गरज नसेल तर सोने खरेदी करू नका; पंतप्रधान मोदींचे आवाहन

भारताने आर्थिक वर्ष २०२६-२७ च्या पहिल्या तिमाहीत ७.८ टक्के जीडीपी वाढ नोंदवल्याबद्दल पंतप्रधान नरेंद्र मोदी यांनी देशवासीयांचे अभिनंदन केले. या आर्थिक प्रगतीचा वेग कायम ठेवण्यासाठी 'स्वदेशी', 'व्होकल फॉर लोकल' आणि आत्मनिर्भरतेला प्राधान्य देण्याचे आवाहन त्यांनी केले.

पंतप्रधान मोदी यांनी सोशल मीडियावर शेअर केलेल्या व्हिडिओद्वारे भारताच्या आर्थिक प्रगतीवर भाष्य केले. जग युद्ध, विविध संकटे आणि पुरवठा साखळीतील अडथळ्यांचा सामना करत असतानाही भारताची अर्थव्यवस्था वेगाने पुढे जात असल्याचे त्यांनी सांगितले. ७.८ टक्के आर्थिक वाढ ही देशवासीयांची मेहनत, संकल्पशक्ती आणि सामूहिक सामर्थ्याचे प्रतिबिंब असल्याचे मोदी यांनी म्हटले.

जागतिक पातळीवर युद्धजन्य परिस्थिती, कोविडनंतरची अस्थिरता आणि पुरवठा साखळीतील अडथळे कायम असतानाही भारताने आर्थिक वाढ साध्य केली आहे. या पार्श्वभूमीवर विकासाची ही गती कायम ठेवण्याची गरज असल्याचे त्यांनी स्पष्ट केले.

देशात निराशेचे वातावरण निर्माण करण्याचा प्रयत्न काही घटकांकडून होत असल्याचा आरोपही मोदी यांनी केला. मात्र, प्रतिकूल परिस्थितीतही भारताची अर्थव्यवस्था मजबूतपणे पुढे जात असल्याचे त्यांनी नमूद केले.

आत्मनिर्भर भारतासाठी देशवासीयांनी स्वदेशी उत्पादनांना प्राधान्य द्यावे आणि स्थानिक व्यवसाय व सेवांना प्रोत्साहन द्यावे, असे आवाहन मोदी यांनी केले. अनावश्यक परदेश प्रवास टाळून देशांतर्गत पर्यटनाला प्रोत्साहन देण्याचे आवाहनही त्यांनी केले. विवाहसोहळे परदेशात करण्याऐवजी भारतातच करण्याचा सल्ला देताना, गरज नसेल तर सोने खरेदी करू नका, असेही त्यांनी स्पष्ट केले.

देशांतर्गत उत्पादन आणि व्यवसायांना चालना मिळाल्यास भारताची आर्थिक ताकद आणखी वाढू शकते, असा संदेश मोदी यांनी दिला. २०४७ पर्यंत विकसित भारताचे लक्ष्य साध्य करण्यासाठी आजच्या पिढीने देशाच्या विकासात योगदान देण्याचे आवाहनही त्यांनी केले. सरकारची धोरणे योग्य असून त्यामागील उद्देश स्पष्ट असल्याचे सांगत, देशातील १४० कोटी नागरिकांच्या सामूहिक शक्तीच्या जोरावर भारत नव्या उंचीवर पोहोचेल, असा विश्वास पंतप्रधानांनी व्यक्त केला.

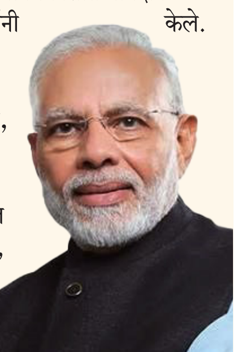

अमळनेर येथील रॉयल इलेक्ट्रॉनिकचे संचालक श्री. सत्यपाल निरंकारी यांना वाढदिवसानिमित्त शुभेच्छा देताना दै. ग्लोबल महातेजचे ब्युरो चीफ रजनीकांत पाटील व सोबत जितेंद्र साळुंखे.

अमळनेर तहसीलदारपदाचा अतिरिक्त कार्यभार उमा ढेकळेंकडे

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

अमळनेर : येथील तहसीलदार पदाचा अतिरिक्त कार्यभार तहसीलदार (सं.गा.यो.) उमा ढेकळे यांच्याकडे सोपविण्याचे आदेश जिल्हाधिकारी रोहन घुगे यांनी १ सप्टेंबर रोजी काढले आहेत. यापूर्वी हा अतिरिक्त कार्यभार तहसीलदार (आस्थापना) ज्योती वसावे यांच्याकडे होता. तो त्यांच्याकडून काढून श्रीमती. ढेकळे यांच्याकडे पुढील आदेश होईपर्यंत सोपविण्यात आला आहे.

दरम्यान, श्रीमती. उमा ढेकळे यांच्याकडे असलेला सहायक जिल्हा पुरवठा अधिकारी पदाचा अतिरिक्त कार्यभार ज्योती वसावे यांच्याकडे सोपविण्यात आला आहे. तसेच श्रीमती. ढेकळे यांच्याकडे असलेला तहसीलदार (सर्वसाधारण), जळगाव पदाचा अतिरिक्त कार्यभार तहसीलदार (कुळकायदा) विजय सूर्यवंशी यांच्याकडे देण्यात आला आहे.

संबंधित अधिकाऱ्यांनी आपापल्या मूळ पदाचा कार्यभार सांभाळून नव्याने सोपविण्यात आलेला अतिरिक्त कार्यभार तात्काळ स्वीकारावा, तसेच पुढील आदेश होईपर्यंत तो सांभाळावा, असे आदेशात नमूद करण्यात आले आहे. येथे पूर्णवेळ तहसिलदारांची लवकरात लवकर नियुक्त व्हावी अशी व्यापक मागणी होत आहे.

कारल्यासोबत 'या' भाज्या खाणे टाळा

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

कारल्याची भाजी पाहिली की अनेकजण तिच्या कडू चवीमुळे नाक-तोंड मुरडतात; पण चव कडू असली तरी कारले आरोग्यासाठी अतिशय पौष्टिक भाजी मानली जाते. कारल्यामध्ये विविध जीवनसत्त्वे, खनिजे, फायबर आणि अँटीऑक्सिडंट्स आढळतात, त्यामुळे आहारात योग्य प्रमाणात कारल्याचा समावेश केल्यास आरोग्यासाठी फायदेशीर ठरू शकतो.

कारले हे कडू चवीचे असले तरी पोषणमूल्यांबाबत अत्यंत समृद्ध भाजी आहे. कारल्यामध्ये फायबर, व्हिटॅमिन सी, व्हिटॅमिन ए, फोलेट, पोटॅशियम, मॅग्नेशियम आणि लोह यांसारखी विविध पोषकतत्त्वे आढळतात. याशिवाय त्यात अँटीऑक्सिडंट्सही असतात, जे शरीरातील ऑक्सिडेटिव्ह ताण कमी करण्यास मदत करतात. कारल्यातील फायबर पचनक्रिया सुरळीत ठेवण्यास आणि पोट जास्त वेळ भरलेले राहण्यास मदत करू शकते. त्यामुळे कडू चवीमुळे कारले आवडत नसले तरी त्यातील पोषकतत्त्वांमुळे त्याचा आहारात योग्य प्रमाणात समावेश करणे फायदेशीर ठरू शकते.

कारल्यासोबत कोणत्या भाज्या टाळाव्यात?

अतितिखट भाज्या, मिरची, लाल मिरचीचा भरपूर वापर कारले स्वतःच कडू आणि काहींना पचायला जड वाटू शकते. त्यासोबत भरपूर हिरवी किंवा लाल मिरची वापरल्यास काही लोकांना छातीत जळजळ, आम्लपित्त किंवा पोटात अस्वस्थता जाणवू शकते.

जास्त तेलकट बटाट्याची भाजी

कारले आणि बटाटा एकत्र खाणे विषारी नाही. मात्र बटाट्याची भाजी जास्त तेलात बनवली असेल तर संपूर्ण जेवण जड होऊ शकते. त्यामुळे पचनाचा त्रास होत असल्यास हे संयोजन कमी प्रमाणात घ्यावे.

फरसबी किंवा इतर जास्त फायबरच्या भाज्या

कारल्यामध्ये आधीच चांगल्या प्रमाणात फायबर असते. त्यासोबत मोठ्या प्रमाणात फायबरयुक्त भाज्या घेतल्यास संवेदनशील पचनशक्ती असलेल्या व्यक्तींना गॅस, पोट फुगणे किंवा पोटात कुरकुर होऊ शकते.

फुलकोबी, कोबीसारख्या भाज्या

या भाज्यांमुळे काही लोकांना नैसर्गिकरित्या गॅस होतो. कारल्यासोबत मोठ्या प्रमाणात खाल्ल्यास हा त्रास अधिक जाणवू शकतो.

कच्च्या भाज्यांचे मोठे प्रमाण

कारल्याची भाजी आणि त्यासोबत मोठ्या प्रमाणात कच्चा कांदा, काकडी किंवा इतर सलाड घेतल्यास काही संवेदनशील व्यक्तींना पोट फुगणे किंवा अपचन होऊ शकते, त्यामुळे पचनाचा त्रास होत असल्यास प्रमाण कमी ठेवणे योग्य.

काचेच्या शोकेसमधील चमक पाहून भेसळीकडे दुर्लक्ष?

पान १ वरून

दूध किती येते आणि दुग्धजन्य पदार्थ किती विकले जातात?

शहरात दररोज प्रत्यक्ष किती दूध उपलब्ध होते? त्याच दूधापासून तयार होणारे पनीर, खवा, श्रीखंड, बासुंदी, पेढे, बंगला मिठाई, आईस्क्रिम, चहा, कॉफी यांसारखे दुधजन्य पदार्थ किती मोठ्या प्रमाणावर विकले जातात? याचा साधा ताळमेळही नागरिक विचारात घेत नाही हेच सर्वात मोठे आश्चर्य आहे. दुग्धजन्य पदार्थांसाठी लागणारे दूध कुठून येते? त्याची गुणवत्ता काय आहे? त्यांचे उत्पादन कोणत्या पद्धतीने केले जाते? याबाबत ग्राहकांनी जागरूक राहणे आवश्यक आहे. शहरातील काही स्वीट मार्टमध्ये पूर्वी मोठ्या प्रमाणावर दिसणारे काही दुग्धजन्य पदार्थ किंवा पनीर सध्या काही ठिकाणी उपलब्ध नसल्याचे नागरिकांच्या निदर्शनास येत आहे. मात्र, यामागील कारणांबाबत आता तरी नागरिकांनी निष्कर्ष काढणे गरजेचे आहे. संबंधित दुग्धजन्य पदार्थांच्या विक्रेत्यांच्या पदार्थांच्या एकूणच दर्जाची शाहनिशा करण्यासाठी अन्न व औषध प्रशासन विभागाने नियमित तपासण्या आणि दोषींवर कठोर कारवायांची अत्याधिक आवश्यकता आहे. नागरिक त्यासाठी आता आग्रही मागणी करू लागले आहेत.

काचेची चमक की अन्नाची गुणवत्ता?

काचेचे स्वच्छ शोकेस, आकर्षक रोषणाई, चमकदार मांडणी आणि सुंदर पॅकिंग पाहून पदार्थ सुरक्षित असल्याचे समजणे हा ग्राहकांचा मोठा गैरसमज ठरू शकतो. दुकान किती सुंदर आहे, यापेक्षा पदार्थ कसा तयार केला आहे? त्यातील पदार्थांचा दर्जा किती सकस व आरोग्यदायी आहे? हे तपासून पाहणे अधिक महत्त्वाचे आहे.'पदार्थ खाल्ला आणि काही झाले नाही, म्हणजे तो चांगलाच आहे', हा समजही धोकादायक आहे. काही पदार्थ पटकन रिॲक्शन देतात. त्यामुळे फूड पॉयझनिंगसारखे प्रकार पाहवयास मिळतात. तर काही पदार्थ स्लोपॉयझनिंगसारखे असतात. ते मानवी शरीराला आतून पोखरतात. त्या पदार्थांमुळे हळूहळू शरीरात विभिन्न प्रकारचे रोग तथा आजार बळावतात. विशेषत्वाने पचन संस्थेवर त्यांचा अधिक विपरित परिणाम होतो. पूर्वी अन्न व औषध प्रशासनाचा कारभार म्हणजे आनंदी आनंद होता. आता मात्र सदर विभागाला खमके नेतृत्व लाभले आहे. त्यामुळे विभाग खळबळून जागा झाला आहे. तक्रारींच्या अनुषंगाने तात्काळ कारवाया सुरू झाल्या आहेत. या पार्श्वभूमीवर संशयास्पद पदार्थांबाबत प्रश्न विचारणे आणि आवश्यकता भासल्यास संबंधित यंत्रणेकडे तक्रार करणे गरजेचे आहे.

'आपल्याला काय करायचे?' मानसिकता कधी बदलणार?

फक्त अमळनेर तालुक्याचेच उदाहरण घ्यावयाचे म्हटल्यास येथे किती दुधाळ जनावरे आहेत? त्यांच्याद्वारे किती दूध उपलब्ध होते? तुलनेने घरगुती वापरासाठी व व्यावसायिकांना किती प्रमाणात दूध लागते याचा अंदाज नागरिकांना आजिबातच नाही असेही नाही. कोठे, कशात आणि किती भेसळ होते हे अनेकांना बऱ्यापैकी समजतेदेखील मात्र आपल्याला काय करायचे आहे? या मानसिकतेतेतून कोणी आवाज उचलत नाही. आता तरी ही मानसिकता बदलणे काळाची नितांत गरज आहे.

ना दूध विकतात, ना विकत घेतात, भारतातील 'या' गावाबद्दल माहिती आहे का?

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

शहरात बहुतांश लोक हे पॅकेटचे दूध विकत घेतात आणि ते पितात. मात्र, गावांत असे नसते, गावांमध्येही दूध खरेदी केले जाते. पण बऱ्याच ठिकाणी पॅकेटचे दूध नसते. तेथे लोक दुधासाठी किटली घेऊन जातात. मात्र, भारतात एक गाव असेही आहे जेथे कधीच दूध खरेदी केले जात नाही, ना ते विकले जाते. हो, हे खरे आहे. भारतातील या अनोख्या गावात दुधाची विक्री होत नाही, तर ते वाटले जाते. नव्हे तर या गावात आतापर्यंत कोणीही बाहेरून किंवा पॅकेटचे दूध विकत घेतलेले नाही. वाचून आश्चर्य वाटले ना, पण हे खरे आहे.

भारतातील हे अनोखे गाव तेलंगणातील आदिलाबाद जिल्ह्यात आहे. सदर जिल्ह्यातील ग्रामीण मंडळाच्या अल्लिकोरी ग्रामपंचायतीमध्ये पोट्टमलोड्डी हे गाव येते. विशेष म्हणजे या गावात फक्त ५० कुटुंबे राहतात. पण या छोट्याशा गावात २५० हून अधिक गायी आणि शेळ्या आहेत. गावकरी त्यांना केवळ जनावरे मानत नाही, तर ते त्यांची आपल्या कुटुंबातील सदस्यांप्रमाणे काळजी घेतात. संपूर्ण गावाने तीन गुराखी नियुक्त केले असून ते या जनावरांना दररोज चरायला घेऊन जातात.

गरजूंना वाटले जाते दूध

सकाळी गुरांना चरण्यासाठी नेणे आणि सायंकाळी परत घेऊन येणे, हीच येथील दिनचर्या आहे. या गावाचे एक वैशिष्ट्य म्हणजे येथे गाईंपासून कितीही दूध मिळाले तर ते दूध केंद्रात नेले जात नाही, की बाजारात जाऊन विकलेही जात नाही. जर एखाद्या घरात दूध जास्त झाले असेल तर ते गरजूंना देऊन टाकण्यात येते, त्याचे वाटप केले जाते.

आतापर्यंत कोणीही बाहेरून विकत आणले नाही दूध

पोट्टमलोड्डी गावातील लोकांपैकी कोणीही आतापर्यंत एकदाही बाहेरून दूध किंवा दुधाचे पॅकेट विकत आणलेले नाही. कारण जेवढ्या दुधाची गरज असेल तेवढे दूध आधीच त्यांच्या घरात असते. जगभर दूध विकणे आणि विकत घेणे सुरू आहे. या पार्श्वभूमीवर दूध वाटून देणारे हे गाव निश्चितच कौतुकास्पद आहे. आजकालच्या जगात पशूंना केवळ उत्पन्नाचे साधन मानले जाते. मात्र, दुसरीकडे या गावात त्यांची घरातील सदस्यांप्रमाणे काळजी घेतली जाते. या गावचा सर्वांनीच आदर्श घेतल्यास भारत जणू गोकुळ होईल.

हे वृत्तपत्र मुद्रक, प्रकाशक व मालक श्री. आनंद डिगंबर महाले यांनी महातेज पब्लिकेशनसाठी अविष्कार ग्राफिक्स, प्लॉट नं. 17, रामचंद्र नगर, भुसावळ रोड, जळगाव (महाराष्ट्र) 425002 येथे छापून गट नं. 160, प्लॉट नं. 51/52, सुप्रभा अपार्टमेंट, मराठा मंगल कार्यालयाजवळ, पटवारी कॉलनी, अमळनेर, जि. जळगाव (महाराष्ट्र) 425401 येथे प्रसिद्ध केले. संपादक :- आनंद डिगंबर महाले (रजि नं. MAHBIL/25/A0192), कार्यकारी संपादक श्री. भरत रघुनाथ पाटील (पी. आर. बी. कायद्यानुसार संपादकीय जबाबदारी यांची राहील.) या अंकात प्रसिद्ध झालेल्या बातम्या व लेख यातून व्यक्त झालेल्या मतांशी संपादक व कार्यकारी संपादक सहमत असतीलच असे नाही. महातेज पब्लिकेशन तथा ग्लोबल महातेज संबंधित कोणतेही वाद तथा खटले फक्त अमळनेर न्यायालयातच चालविले जातील. संपर्क : 7711004040, 7711004242, ई-मेल : globalmahatej@gmail.com

आयएएस परीक्षेत अपयश, पहिला व्यवसाय बुडाला

ॲमेझॉन अन् फ्लिपकार्टला घाम फोडून उभारला ९५ हजार कोटींचा बिझनेस

सक्सेस स्टोरी

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

देशातील सर्वात प्रतिष्ठित शिक्षण संस्था आयआयटी दिल्लीमधून शिक्षण पूर्ण केल्यानंतर जिथे बहुतेक तरुण परदेशात जाण्याचे किंवा मल्टीनॅशनल कंपन्यांमध्ये बक्कळ पगाराचे स्वप्न पाहतात तेथे एका तरुणाने देशातील सर्वांत कठीण मानली जाणारी यूपीएससी परीक्षा उत्तीर्ण करून आयएएस अधिकारी बनण्याचा निर्णय घेतला. पण अनेक महिने पुस्तकांमध्ये रमून आणि कठोर परिश्रम करूनही स्वप्न पूर्ण होऊ शकले नाही. निराशेच्या गर्तेतून बाहेर पडून एका कॉर्पोरेट कंपनीत नोकरी सुरू केली. पण स्वतःची कंपनी सुरू करण्याची तळमळ कायम मनात होती.

अपयश येऊनही खचले नाहीत अन् उभारली कोट्यवधींची कंपनी

मग काय नोकरी सोडली आणि एक स्टार्टअप सुरू केला. पण दुर्दैवाने पहिला व्यवसाय काही महिन्यांतच सपशेल अपयशी ठरला. त्यानंतर आणखी एक धक्का बसला. मात्र, त्यांनी हार मानली नाही आणि आपल्या चुकांमधून शिकून नवीन मार्ग अवलंबला. आपल्या भूतकाळातील घेतलेल्या धाडसी निर्णयामुळे ९५ हजार कोटींची मोठी ई-कॉमर्स कंपनी उभी केली, जी आज ॲमेझॉन आणि फ्लिपकार्ट यांसारख्या जागतिक कंपन्यांनाही कडवी टक्कर देत आहे.

आयआयटी ते मीशोपर्यंत प्रवास

स्वप्न अन् अपयशाच्या या टप्प्यातून विदित अत्रेने यशाचा इतिहास घडविला. जे भारतातील सर्वांत लोकप्रिय सोशल ई-कॉमर्स प्लॅटफॉर्म 'मीशो'चे सह-संस्थापक आणि सीईओ आहेत. २०१२ मध्ये विदित यांनी आयआयटी दिल्लीमधून इलेक्ट्रिकल इंजिनिअरिंगमध्ये पदवी पूर्ण केल्यानंतर एफएमसीजी क्षेत्रातील दिग्गज कंपनी आयटीसीमध्ये रुजू झाले आणि त्यानंतर लाइमरोड या ई-कॉमर्स प्लॅटफॉर्ममध्ये सामील झाले, जेथे त्यांना भारतीय ई-कॉमर्स उद्योगाची सखोल माहिती मिळाली.

अपयशातून धडा घेतला

विदित यांनी परदेशी कंपन्यांचे अनुसरण करण्याऐवजी भारतातील लहान शहरांमध्येव्यवसाय कसा चालतो? हे समजून घ्यायचा प्रयत्न केला. २०१५ मध्ये विदित यांनी आणि त्यांचा आयआयटीमधील सहकारी संजीव बर्नवालने स्थानिक दुकानांमधील कपडे ऑनलाइन विकण्याच्या उद्देशाने फॅशनिअर नावाचे हायपरलोकल फॅशन ॲप सुरू केले, पण योग्य व्यवसाय मॉडेलचा अभाव आणि ग्राहकांच्या थंड प्रतिसादामुळे उपक्रम काही महिन्यांतच बंद पडला.

मीशोचा जन्म कसा झाला?

सुरूवातीच्या अपयशाने खचून जाण्याऐवजी विदित आणि संजीव यांनी जमिनीवरील वास्तवाचे पुनर्मूल्यांकन केले. या दरम्यान त्यांच्या लक्षात आले, की भारतातील लहान शहरांमधील गृहिणी आणि छोटे दुकानदार व्हॉट्सॲप व फेसबुकच्या माध्यमातून कपडे आणि वस्तूंची रिसेल करायचे. ही कल्पना मोठ्या प्रमाणावर राबविण्यासाठी डिसेंबर २०१५ मध्ये मीशो (मेरी शॉप)चा पाया घातला आणि असे व्यासपीठ तयार केले जेथे कोणीही शून्य गुंतवणुकीत आपला स्वतःचा रिसेल व्यवसाय सुरू केला.

सिलिकॉन व्हॅलीतून मिळाले यश

२०१६ मध्ये मीशोच्या आकर्षक कार्यपद्धतीला ओळखून प्रसिद्ध अमेरिकन सिलिकॉन व्हॅली ॲक्सिलरेटर, वाय कॉम्बिनेटरने मीशोची मेंटॉरशीप प्रोग्रॅमसाठी निवड केली. त्यावेळी भारतातून निवड झालेल्या मोजक्या स्टार्टअपपैकी मीशो एक होता आणि त्यानंतर मीशोने मागे वळून पाहिले नाही. कंपनीच्या व्यवसाय मॉडेलने प्रभावित होऊन सॉफ्टबँक, मेटा, प्रोसस आणि सेक्वोया यांसारख्या आघाडीच्या जागतिक गुंतवणूकदारांनी लाखो डॉलर्सची गुंतवणूक केली.

मीशोच्या यशाची प्रमुख रणनीती काय?

एकीकडे ॲमेझॉन आणि फ्लिपकार्टने मोठ्या महानगरांमधील श्रीमंत ग्राहकांना लक्ष्य केले, तर मीशोने छोटी शहरे, गावे आणि ग्रामीण भारतातील मध्यमवर्गाला लक्ष्य केले. मिशोने छोट्या दुकान किंवा विक्रेत्यांकडून कोणतेही कमिशन न आकारणीचे क्रांतिकारक धोरण अवलंबले. ज्यामुळे कमिशनच्या भीतीमुळे ऑनलाइन बाजारात येण्यास संकोच करणारे लाखो छोटे दुकानदार मीशोमध्ये सामील झाले.

मीशोने लाखो घरगुती गृहिणींना resaleद्वारे कमाईचे व्यासपीठे उपलब्ध करून दिले, ज्यामुळे तळागाळापर्यंत ब्रँडची तोंडी प्रसिद्धी झाली.

९५ हजार कोटींचे साम्राज्य

अशाप्रकारे आजच्या काळात मिशो केवळ रिसेलिंग ॲप नाही, तर मोठे डायरेक्ट-टू-कन्झ्युमर - डी२सी- ई-कॉमर्स मार्केटप्लेस बनले आहे. मीशोवर वार्षिक १५ कोटी सक्रिय व्यवहार वापरकर्ते असून मीशो देशातील ८० टक्क्यांपेक्षा जास्त पिन कोडवर डिलिव्हरी करते. यासह कंपनीने ९५ हजार कोटींहून अधिक मूल्यांकन प्राप्त केले आहे.

चांदीचे फायदे जाणून घ्याल तर सोनेही विसरून जाल!

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

भारतीय संस्कृतीत चांदीचा वापर दागिने, भांडी आणि पूजेच्या वस्तूंसाठी प्राचीन काळापासून केला जातो. चांदीला शुद्धता आणि शुभतेचे प्रतीक मानले जाते.

चांदीमध्ये जंतुरोधक गुणधर्म

चांदीच्या आयनमध्ये काही प्रकारच्या सूक्ष्मजीवांच्या वाढीवर परिणाम करणारे जंतुरोधक गुणधर्म आढळतात. याच कारणामुळे वैद्यकीय क्षेत्रात चांदीच्या काही विशिष्ट संयुगांचा नियंत्रित वापर केला जातो.

चांदीच्या भांड्यांचा पारंपरिक वापर

पूर्वी अनेक घरांमध्ये चांदीची भांडी वापरली जात असत. चांदीच्या भांड्यात अन्न किंवा पाणी ठेवण्याची परंपरा काही ठिकाणी आजही पाहायला मिळते.

चांदीचे दागिने का वापरले जातात?

पैंजण, अंगठी, बांगड्या आणि इतर दागिन्यांमध्ये चांदीचा वापर मोठ्या प्रमाणावर केला जातो. चांदीचा रंग आकर्षक असल्याने तसेच तिची किंमत सोन्यापेक्षा तुलनेने कमी असल्याने ती दैनंदिन वापरासाठी लोकप्रिय आहे.

चांदी आणि त्वचेचा संपर्क

चांदीच्या दागिन्यांचा त्वचेशी थेट संपर्क येतो. चांदीचा दागिना वापरल्याने त्वचेच्या समस्येवर फायदा होतो, असे मानले जाते

चांदीचा वैद्यकीय वापर वेगळा आहे

विशिष्ट वैद्यकीय कारणांसाठी चांदीचे काही संयुग किंवा चांदीयुक्त पदार्थ वापरले जातात. याचा अर्थ चांदीची भांडी किंवा दागिने हे औषध आहेत असा होत नाही. वैद्यकीय उपचारांसाठी डॉक्टरांचा सल्ला घेणे आवश्यक आहे.

चांदी पिण्याच्या पाण्यात वापरण्याबाबत गैरसमज टाळा

चांदीचे नाणे किंवा वस्तू पाण्यात टाकून ते पाणी नियमित प्यायल्याने अनेक आजार बरे होतात, असे दावे इंटरनेटवर आढळतात. मात्र अशा दाव्यांना पुरेसा वैज्ञानिक आधार नाही.

चांदी वापरताना स्वच्छता महत्त्वाची

चांदीचे दागिने किंवा भांडी वापरताना त्यांची स्वच्छता राखणे आवश्यक आहे. चांदी काळवंडल्यास योग्य पद्धतीने स्वच्छ करावी.

चांदीला सोन्याचा पर्याय म्हणण्यापेक्षा तिचे वेगळेपण समजा

चांदी आणि सोने या दोन्ही धातूंना वेगवेगळे सांस्कृतिक, सौंदर्यात्मक आणि आर्थिक महत्त्व आहे. चांदीचे काही विशिष्ट जंतुरोधक गुणधर्म वैज्ञानिकदृष्ट्या अभ्यासले गेले आहेत.

सुबह और शाम की चाय को बनाना है और भी टेस्टी?

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

सौंफ, इलायची और दालचीनी से बना होममेड चाय मसाला, जो आपकी रोज की चाय में शानदार खुशबू और स्वाद जोड़ देगा।

चाय पीने वालों के लिए एक अच्छी चाय पूरा मूड बना सकती है। सुबह की शुरुआत हो या शाम की थकान, गरमा-गरम मसाला चाय पीने का मजा ही अलग है। लेकिन हर बार बाहर मिलने वाली चाय में घर जैसा स्वाद नहीं मिल पाता। ऐसे में आप घर पर ही चाय मसाला तैयार करके रख सकते हैं। इस चाय मसाले में सौंफ, काली मिर्च, इलायची, दालचीनी और लौंग जैसे मसाले डाले जाते हैं। इनकी खुशबू चाय को और भी स्वादिष्ट बना देती है। खास बात यह है कि इसे बनाने में ज्यादा मेहनत भी नहीं लगती। एक बार मसाला बनाकर रख लें और जब मन करे अपनी चाय में डालकर पीएं।

घर पर चाय मसाला बनाने के लिए चाहिए ये चीजें

सूखी अदरक - २ बड़े चम्मच, सौंफ २ बड़े चम्मच, काली मिर्च-१ बड़ा चम्मच, बड़ी इलायची - ३, छोटी इलायची - १० से १२, दालचीनी ३ से ४ टुकड़े, लौंग- १ छोटा चम्मच, जायफल आधा छोटा चम्मच और सूखी तुलसी की पत्तियां - १ बड़ा चम्मच

चाय मसाला बनाने का आसान तरीका : सबसे पहले एक कड़ाही को धीमी आंच पर गर्म करें। अब इसमें सौंफ, काली मिर्च, बड़ी इलायची, छोटी इलायची, दालचीनी और लौंग डालें। मसालों को करीब २ से ३ मिनट तक हल्का गर्म करें। इन्हें तेज आंच पर ज्यादा देर तक भूनने की जरूरत नहीं है। बस हल्की खुशबू आने तक गर्म करना है। अब गैस बंद कर दें और सभी मसालों को एक प्लेट में निकाल लें। इन्हें पूरी तरह ठंडा होने दें। जब मसाले ठंडे हो जाएं, तो इन्हें सूखी अदरक, जायफल और सूखी तुलसी की पत्तियों के साथ मिक्सर में डालें। अब सभी चीजों को पीसकर हल्का दरदरा पाउडर बना लें। ध्यान रखें कि मसाले पीसने से पहले पूरी तरह ठंडे और सूखे हों। इससे मसाला ज्यादा अच्छा बनेगा। तैयार चाय मसाले को एक साफ और सूखे एयरटाइट डिब्बे में भरकर रख दें। डिब्बे में नमी नहीं जानी चाहिए।

चाय में कितना चाय मसाला डालें?

अब जब भी चाय बनाएं, एक कप चाय में करीब एक चौथाई से आधा छोटा चम्मच तैयार मसाला डालें। अगर आपको चाय में मसालों का स्वाद थोड़ा ज्यादा पसंद है, तो मात्रा अपने स्वाद के हिसाब से बढ़ा सकते हैं। मसाला डालने के बाद चाय को अच्छी तरह उबलने दें। इससे मसालों की खुशबू और स्वाद चाय में अच्छी तरह मिल जाएगा। आपकी रोज की चाय बन जाएगी खास

इस होममेड चाय मसाले को बनाकर आप घर में पहले से रख सकते हैं। जब भी चाय पीने का मन करे, बस थोड़ी-सी मात्रा चाय में डालें और आपकी साधारण चाय में मसालेदार खुशबू और स्वाद आ जाएगा। बाजार से अलग-अलग मसाले लाकर हर बार चाय में डालने की जगह आप यह मिश्रण पहले से तैयार करके रख सकते हैं। बस इसे हमेशा साफ, सूखे और एयरटाइट डिब्बे में रखें।

केसांना तेल केव्हा लावावे ...?

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

केसांना तेल लावणे फायदेशीर ठरू शकते, मात्र ते योग्य वेळी आणि योग्य पद्धतीने करणे महत्त्वाचे आहे. अनेक जण घाम आलेला असताना, केस ओले असताना किंवा टाळूवर आधीच जास्त तेलकटपणा असताना तेल लावतात.

भारतात केसांना तेल लावण्याची पद्धत ही प्राचीन काळापासून चालत आलेली आहे. आयुर्वेदिक परंपरेत केस आणि टाळूच्या आरोग्यासाठी तेलाला विशेष महत्त्व दिले गेले आहे. पूर्वी नारळ, तीळ, आवळा, भृंगराज यांसारख्या नैसर्गिक घटकांपासून तयार केलेली तेले केसांना लावली जात. आठवड्यातून ठरावीक दिवशी केसांना तेल लावून हलक्या हाताने टाळूची मालिश करण्याची पद्धत अनेक घरांमध्ये होती. तेलामुळे टाळूला ओलावा मिळतो आणि मालिश करताना आरामदायी अनुभव मिळतो. केसांना तेल लावणे फायदेशीर ठरू शकते, मात्र ते योग्य वेळी आणि योग्य पद्धतीने करणे महत्त्वाचे आहे. अनेक जण घाम आलेला असताना, केस ओले असताना किंवा टाळूवर आधीच जास्त तेलकटपणा असताना तेल लावतात. अशा वेळी टाळूवर तेल, घाम आणि धूळ साचल्याने कोंडा किंवा टाळूची समस्या वाढू शकते आणि केस गळण्याची समस्या जाणवू शकते, त्यामुळे केसांच्या प्रकारानुसार तेल लावण्याची योग्य वेळ आणि प्रमाण जाणून घेणे आवश्यक आहे.

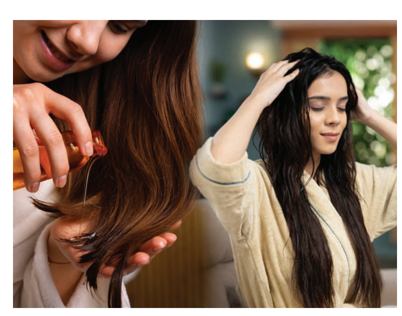

केस धुण्याआधी तेल लावणे उत्तम

केस धुण्याआधी तेल लावणे अनेकांसाठी चांगला पर्याय ठरू शकतो. केस धुण्याच्या काही तास आधी हलक्या हाताने तेल लावल्याने केसांना कंडिशनिंग मिळण्यास मदत होते आणि धुताना केसांचा कोरडेपणा कमी जाणवू शकतो. मात्र, तेल रात्रभर ठेवणे प्रत्येकासाठी आवश्यक नाही; विशेषतः टाळू तेलकट असेल, कोंडा किंवा टाळूची समस्या असेल, तर केसांवर जास्त वेळ तेल ठेवणे टाळावे.

केसांमध्ये तेल रात्रभर ठेवणे टाळावे

केसांना तेल लावण्याची पद्धत योग्य असणे तितकेच महत्त्वाचे आहे. केस धुण्याच्या आदल्या रात्री तेल लावून, ते रात्रभर तसेच ठेवणे टाळावे. त्याऐवजी केस धुण्याच्या काही तास आधी हलक्या हाताने तेल लावणे अधिक योग्य ठरू शकते. रात्रभर तेल ठेवल्याने प्रत्येकाला अतिरिक्त फायदा होतोच, असे नाही; उलट काही जणांमध्ये टाळूवर तेलकटपणा, धूळ किंवा कोंड्याची समस्या वाढू शकते. त्यामुळे केसांच्या प्रकारानुसार तेल लावण्याची वेळ ठरवावी.

केसांना तेल योग्य प्रमाणात लावा

जर तुमचे केस खूप कोरडे आणि तुटणारे असतील, तर तुम्ही टाळूपासून केसांच्या लांबीपर्यंत थोडेसे तेल लावू शकता. याउलट, जर तुमची टाळू खूप तेलकट असेल, तर तुम्ही थेट टाळूवर जास्त तेल लावू नये.

तेल लावल्यानंतर 'या' चुका टाळा

केसांना तेल लावल्यानंतर टाळूला जोरात मालिश करणे टाळा. कारण- त्यामुळे केसांच्या मुळांवर ताण येऊ शकतो. केसांमध्ये तेल जास्त काळ टिकवून ठेवण्यासाठी, वारंवार तेल लावण्याऐवजी हलक्या हाताने मसाज करून ते मुळांपर्यंत व्यवस्थित जिरवणे अधिक गरजेचे असते. केस धुताना टाळू पूर्णपणे व्यवस्थित स्वच्छ करा. जेणेकरून त्यावर अगोदरपासून साचलेली धूळ वा कचरामिश्रित थर निघून जाईल.

तुम्हीही जास्त व मोठ्याने घोरता का? असू शकतो गंभीर आजार

याबाबत लगेच जागृत व्हा, डॉक्टरांकडे जा आणि आपला जीव वाचवा

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

घोरणे हा एक कर्कश आवाज आहे. या क्रियेमध्ये हवा तुमच्या घशातील श्वासनलिकेतून पुढे जाते. त्यामुळे तुम्ही श्वास घेता तेव्हा ऊती कंप पावतात. आपल्यापैकी अनेकांना घोरण्याची सवय असते; पण काही लोकांच्या बाबतीत ही समस्या असू शकते. कधी कधी हे गंभीर आरोग्य स्थितीचेही लक्षण असू शकते. रात्री घोरणे बऱ्याच लोकांना सामान्य वाटते; परंतु जर घोरण्याचा आवाज खूप मोठा, सततचा असेल किंवा श्वास घेण्यास त्रास होत असेल, तर त्याकडे दुर्लक्ष करू नये. नवी दिल्ली येथील एम्सच्या स्लीप मेडिसिन विभागाच्या मते, रुग्णालयात झोपेशी संबंधित समस्यांसाठी रुग्णांची तपासणी केली जाते. हे लक्षात घ्यावे की, येथे अनेक स्लीप लॅब उपलब्ध आहेत, जिथे झोपेशी संबंधित सर्व समस्यांवर उपचार केले जातात. असेही म्हटले गेलेय की, प्रत्येक घोरणे हे आजाराचे लक्षण नसते; परंतु काही विशिष्ट लक्षणे दिसल्यास त्याकडे दुर्लक्ष करू नये.

घोरणे केव्हा चिंतेचे कारण ठरू शकते?

झोपेत श्वास थांबणे जर कुटुंबातील कोणी तुम्हाला सांगितले की, झोपेत तुमचा श्वास काही सेकंदांसाठी थांबतो आणि नंतर अचानक तुम्ही वेगाने श्वास घेऊ लागता, तर हे ऑब्स्ट्रक्टिव्ह स्लीप ॲप्नियाचे लक्षण असू शकते. रात्री वारंवार गुदमरल्यासारखे किंवा धाप लागल्यासारखे वाटणे घोरताना अचानक धाप लागणे, गुदमरल्यासारखे वाटणे किंवा झोपेत व्यत्यय येणे हे सामान्य घोरण्याचे लक्षण असू शकते, त्यामुळे तुम्ही त्याकडे दुर्लक्ष करू नये. दिवसभर सुस्त आणि थकल्यासारखे वाटणे रात्री वेळेवर झोपूनही दिवसभर सुस्त वाटणे, कामाच्या वेळी थकल्यासारखे वाटणे किंवा डुलकी घेणे हे देखील झोपेची गुणवत्ता खराब असल्याचे लक्षण असू शकते. पूर्व-अस्तित्वात असलेले आजार एम्सच्या मार्गदर्शक तत्त्वांनुसार उच्च रक्तदाब, टाईप २ मधुमेह, कोरोनरी आर्टरी डिसीज, हार्ट फेल्युअर, स्ट्रोक आणि इतर आजार हे ओएसएची लक्षणे आहेत.

झोपेचा अभ्यास केव्हा आवश्यक असू शकतो?

केवळ घोरण्याने स्लीप ॲप्निया असल्याचे निश्चित होत नाही. तुमच्या लक्षणांनुसार, आवश्यक वाटल्यास तुमचे डॉक्टर स्लीप स्टडी किंवा स्लीप टेस्टिंगची शिफारस करू शकतात. एम्समध्ये स्लीप लॅब आणि स्लीप डिसऑर्डर्स क्लिनिकसुद्धा आहे. तिथेही तुमची तपासणी करून घेता येते.

लक्षणांचा परिणाम

जे लोक घोरतात त्यांना झोपेच्या वेळी अधूनमधून श्वास घेण्यास त्रास होतो. त्यामुळे झोप कमी लागते. अशा व्यक्ती दिवसा लक्ष केंद्रित करू शकत नाहीत. स्लीप ॲप्निया असलेल्या रुग्णांना दिवसभर झोपेची समस्या जाणवते. तो सकाळी डोकेदुखी, घसा खवखवण्याची तक्रार करतो. गाडी चालवतानाही त्यांना अनेकदा झोप येते. जेव्हा घोरणे सुरू होते, तेव्हा ते हृदयापर्यंत रक्त पोहोचवण्यासाठी धमन्यांना अधिक काम करावे लागत असल्याचे लक्षण असते. कधी कधी लोकांना ते घोरत आहेत हे कळतही नाही. जर घोरणे खूप त्रासदायक झाले, तर तुम्ही डॉक्टरांचा सल्ला घेणे महत्त्वाचे आहे.

स्लीप ॲप्निया उपचार

- घोरण्याचा त्रास असलेल्यांनी प्रथम वजन कमी करावे.
- सायनसच्या रुग्णांनी झोपण्यापूर्वी स्टीम बाथ घ्यावा.
- दारू आणि धूम्रपान ताबडतोब बंद करावे.
- झोपेच्या गोळ्या घेण्याऐवजी दिवसा कठोर परिश्रम करणे चांगले आहे, जेणेकरून थकव्यामुळे रात्री आपोआप झोप येईल.
- कुशीवर झोपा. कधीही पाठीवर किंवा पोटावर झोपू नका.
- नियमित व्यायाम करा
- रात्री साधे आणि सहज पचणारे अन्न खा
- झोपण्यापूर्वी चिमूटभर हळदमिश्रित एक ग्लासभर कोमट दूध प्यायल्याने घोरण्यापासून आराम मिळतो. दिवसभर भरपूर पाणी प्या. त्याचप्रमाणे एक चमचा मध मिसळून एक ग्लासभर पाणी पिणेदेखील फायदेशीर आहे.

श्रीक्षेत्र अकलापूरचे स्वयंभू दत्त मंदिर

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

ऐतिहासिक आणि आध्यात्मिक पार्शवभूमी असणारे श्रीक्षेत्र अकलापूर (पूर्वाश्रमीचे अलकापूर) हे अहिल्यानगर जिल्ह्यातील संगमनेर तालुक्यात असणारे स्वयंभू एकमुखी दत्तात्रयांचे जागृत देवस्थान आहे. जुन्नर पासून ५५ किलोमीटर, आळेफाटापासून १५ किलोमीटर, संगमनेरपासून ४० किलोमीटर अंतरावर अकलापूर हे गाव आहे. मुळा आणि कास नदीच्या संगम तीरावरून काही अंतरावर हे गाव वसले आहे.या देवस्थानास सुमारे १२०० वर्षांपासूनचा इतिहास आहे. नवसाला पावणारा दत्त अशी या देवस्थानाची महती आहे. जुन्नर, संगमनेर, पारनेर, अकोले, आंबेगाव, राहता, राहुरी आणि पुणे-नाशिक-नगर जिल्ह्यातील तसेच संपूर्ण महाराष्ट्रातील लाखो भाविकांचे हे श्रद्धास्थान आहे.

शेकडो वर्षांपूर्वी एका भक्ताच्या स्वप्नात येऊन दृष्टांत दिला कि गावच्या उत्तरेला एका टेकडीतुन (अनुसया टेकडी) मला बाहेर काढ. गावकऱ्यांनी मिळून श्री दत्तात्रेयांची स्वयंभू मूर्ती उत्खनन करून बाहेर काढली आणि तिची षोडशोपचार पूजा करून प्राणप्रतिष्ठा केली. संत कोंडाजी बाबा हे दत्त महाराजांचे निस्सीम

भक्त होते श्री दत्तात्रेयांच्या मंदिर सभामंडपात श्री संत कोंडाजी बाबा यांची संजीवन समाधी आहे. दर गुरुवारी सकाळी ८.३०, दुपारी १२.३० व सायंकाळी ७.३० वाजता महाआरती असते व महाआरतीला हजारो भाविक उपस्थित असतात. आज ही अकलापूर गावात गुरुवार हा दिवस पवित्र मानला जातो. श्री दत्त जयंती आणि गुरुपौर्णिमा या दिवशी लाखो भाविक श्री दत्तात्रेयांच्या दर्शनाला येतात. हजारो भाविकांच्या मनोकामना या ठिकाणी पूर्णत्वास गेलेल्या आहेत.

११ व्या शतकात पैठणहून आळंदीच्या प्रवासात श्री संत ज्ञानेश्वर, निवृत्तीनाथ, सोपानदेव आणि मुक्ताबाई त्यांच्या रेड्यासमवेत अकलापूर येथे मुक्कामास होते. या पवित्र स्थळाचा उल्लेख संत नामदेवांनी आपल्या ग्रंथात केला आहे. पुढे ही चारही भावंडे आळे (ता. जुन्नर) येथे जाऊन त्यांनी रेड्याला समाधी दिली. अनेक लेखकांच्या पुस्तकात अकलापूरचा उल्लेख आढळतो.

४०० वर्षांपूर्वी एक महान योगी श्री रंगदास स्वामी अकलापूरमध्ये शेकडो गाईंच्या कळपासह अवतरले. ते कुठून आले याची कुणालाही कल्पना नव्हती. श्री रंगदास स्वामी यांनी १२ वर्षे तपश्चर्या केली असा इतिहास आहे म्हणून अकलापूरला श्री रंगदास स्वामींची तपोभूमी म्हणूनही ओळखले जाते. येथून जवळच असणाऱ्या आणे (ता. जुन्नर) या गावी त्यांची समाधी आहे. २००३ मध्ये अकलापूर ग्रामस्थांनी दत्त मंदिराचा जीर्णोद्धार करण्याचे ठरवले आणि विश्वगौरव पुरस्कार प्राप्त, प. पू. स्वामी गगनगिरी महाराज यांच्या हस्ते सुवर्ण कलशारोहण सोहळा पार पडला.

असे हे धार्मिक, ऐतिहासिक आणि आध्यात्मिक वारसा लाभलेल्या आणि दत्त महाराजांच्या वास्तव्याने पावन झालेल्या तीर्थक्षेत्र अकलापूरला एकदा तरी अवश्य भेट द्यायलाच हवी.

बृहस्पति (गुरु) पूजन

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

हिंदू धर्मात श्रावणात उपासनेला विशेष महत्त्व दिले जाते. बृहस्पति पूजन श्रावणात प्रत्येक दिवस कोणत्या ना कोणत्या देव किंवा देवीच्या पूजेसाठी समर्पित आहे. गुरुवार हा भगवान विष्णू आणि बृहस्पति पूजेसाठी सर्वोत्तम दिवस मानला जातो. पूजेसोबतच गुरुवारचे व्रत देखील खूप शुभ मानले जाते. या दिवशी भगवान विष्णू आणि केळीच्या झाडाची पूजा केली जाते. या दिवशी पूजा आणि व्रत केल्यास कुंडलीत गुरूचे स्थान बळकट होते अशी मान्यता आहे. शास्त्रानुसार गुरु हा अध्यात्म, यश आणि समृद्धीचा कारक मानला जातो. असे म्हटले जाते की गुरुवारी व्रत केल्याने भगवान विष्णू आणि देवी लक्ष्मीची कृपा प्राप्त होते. जर तुम्हाला गुरुवारी उपवास करायचा असेल तर त्याची पूजा पद्धत जाणून घेणेही गरजेचे आहे. गुरुवारच्या व्रताची पद्धत जाणून घेऊया.

गुरुवार व्रत पूजा विधि गुरुवारी सकाळी लवकर उठून आंघोळ करून स्वच्छ पिवळे कपडे परिधान करावे. त्यानंतर भगवंताचे चिंतन करून व्रताचा संकल्प करावा. बृहस्पतिसमोर किंवा केळीच्या झाडाजवळ शुद्ध तुपाचा दिवा लावावा. त्यानंतर देवाला चंदनाचे तिलक लावावे. सुगंधित उदबत्ती ओवाळावी. हरभरा डाळ, पिवळी फुले आणि गूळ अर्पण करावे. या दिवशी तुम्ही प्रसादात बेसन लाडूही बनवू शकता. हातात थोडी हरभरा डाळ आणि फुले घेऊन गुरुवारच्या व्रताची कथा वाचा. कथा संपल्यानंतर आरती करावी. त्यानंतर दिवसभर उपवास करावा. या दिवशी पिवळे कपडे, पिवळी फळे आणि पिवळे अन्न याला प्राधान्य द्यावे. संध्याकाळी पुन्हा पूजा करा. या दिवशी मीठ न खाता उपवास केल्यास अधिक फळ मिळते. या दिवशी केळीच्या झाडाची पूजा केली जाते, त्यामुळे केळीचे सेवन करू नये. गुरुवारच्या दिवशी केळी दान. याव्यतिरिक्त, तुम्ही गुरुवारी घरात साबण वापरू नका आणि केस धुवू नका.

श्री गुरुदेव दत्त : कृपेची जाणीव आणि समर्पण

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

एकदा का आपण दत्त महाराजांना उपास्य देवता मानू लागलो कि आपल्या दैवताचे अर्थात दत्त महाराजांचे आपल्यावर खूप बारीक लक्ष असते. कुठे चुकत असलो तर ते जाणीवपूर्वक सावध करतात, मार्गदर्शन करतात. मला शरण आलेल्या मनुष्याने अन्यत्र कुठेही जायची गरज नाही त्याचे कल्याण मी करतो असे दत्त महाराजांचे वचन आहे. त्या वचनाची जाण ठेऊन दत्त महाराज आपल्या उद्धारार्थ सदैव दक्ष असतात. बऱ्याचदा असे म्हटले जाते कि अजून आम्हाला दत्तगुरुंचा एकही साक्षात्कार झालेला नाही. अहो साक्षात्कार म्हणजे केवळ सगुण दर्शन नव्हे तर दत्त महाराजांनी तुम्हाला करून दिलेली जाणीव, स्वप्नात कोणत्याही रूपात किंवा मार्फत दिला गेलेला संदेश, दृष्टांत हे सर्व साक्षात्काराचेच प्रकार आहेत. मात्र हे दृष्टांत किंवा संकेत सांगू नयेत. दत्त महाराज केवळ तुमच्याकरिता हे संकेत देत असतात तेव्हा त्यांना प्रसिद्धी देऊन इतरेजनांना त्याचा काही उपयोग नसतो.

लक्ष वरुषासी । करितोसी उदासी॥ लक्षावधी वर्षे तप करून सुद्धा दत्त महाराज दर्शन देत नाहीत ,मग आपल्यासारख्यांची काय कथा ? मात्र आपला भक्तिभाव आत्यंतिक समर्पित वृत्तीचा असल्यास लक्ष वर्षे तपाची गरज नाही. त्यांच्या कठोर परीक्षेत मात्र उत्तीर्ण व्हायला हवे .

श्री गुरुदेव दत्त !!!

बृहस्पतिवार (गुरुवार) व्रत कथा

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

बृहस्पतिवार व्रत कथा : ही प्राचीन काळातील गोष्ट आहे. एका शहरात एक मोठा व्यापारी राहत होता. तो जहाजांमध्ये सामान भरून इतर देशांमध्ये माल पाठवत असे. तो खूप पैसे कमवत असे आणि उदारपणे दानही करत असे, पण त्याची पत्नी खूप कंजूष होती. ती कोणालाही एक पैसाही देऊ देत नव्हती. एकदा जेव्हा तो व्यापारी दुसऱ्या देशात व्यवसायासाठी गेला तेव्हा संताच्या वेशात बृहस्पतिदेवांनी त्याच्या पत्नीकडून भिक्षा मागितली. व्यापाऱ्याची पत्नी बृहस्पतिदेवांना म्हणाली, "हे संत, मी या दानधर्माला आणि सत्कर्मांना कंटाळली आहे. कृपया असा उपाय सांगा ज्याने माझी सर्व संपत्ती नष्ट होईल आणि मी शांतीने जगू शकेन. मला ही संपत्ती वाया जाताना दिसत नाही." बृहस्पतिदेव म्हणाले, हे देवी, तू खूप विचित्र आहेस, मुले आणि संपत्तीने माणूस दुःखी आहे. जर तुमच्याकडे जास्त संपत्ती असेल तर ती शुभ कार्यात वापरा, अविवाहित मुलींचे लग्न करा, शाळा आणि बागा बांधा. अशी पुण्यकर्म केल्याने तुमचे या जगात आणि परलोकातील जीवन अर्थपूर्ण होऊ शकते, परंतु त्या व्यापाऱ्याची पत्नी संताच्या या शब्दांनी खूश नव्हती. ती म्हणाली- मला अशा संपत्तीची गरज नाही जी मी दान करू शकेन. मग बृहस्पतिदेव म्हणाले, 'जर तुम्हाला अशी इच्छा असेल तर तुम्ही एक उपाय करावा. सात गुरुवारी घराला शेणाने लेप द्या, पिवळ्या मातीने केस धुवा, केस धुताना आंघोळ करा, व्यापाऱ्याला तुमचे मुंडण करायला सांगा, जेवणात मांस आणि मद्य खा, घरी कपडे धुवा. असे केल्याने तुमची सर्व संपत्ती नष्ट होईल.' असे म्हणत बृहस्पतिदेव अदृश्य झाले. व्यापाऱ्याच्या पत्नीने बृहस्पती देवांनी सांगितल्याप्रमाणे सात गुरुवारी करण्याचा निर्णय घेतला. फक्त तीन गुरुवारी असे गेले की तिची सर्व संपत्ती आणि मालमत्ता नष्ट झाली आणि ती मरण पावली. जेव्हा व्यापारी परतला तेव्हा त्याने पाहिले की त्याचे सर्वस्व नष्ट झाले आहे. व्यापाऱ्याने आपल्या मुलीचे सांत्वन केले आणि तो दुसऱ्या शहरात स्थायिक झाला. तिथे तो जंगलातून लाकूड तोडून शहरात विकायचा. अशा प्रकारे तो आपले जीवन जगू लागला.

एके दिवशी त्याच्या मुलीने दही खाण्याची इच्छा व्यक्त केली पण व्यापाऱ्याकडे दही खरेदी करण्यासाठी पैसे नव्हते. तो आपल्या मुलीला आश्वासन देऊन लाकूड तोडण्यासाठी जंगलात गेला. तिथे तो एका झाडाखाली बसला आणि त्याच्या मागील स्थितीबद्दल विचार करत रडू लागला. तो दिवस गुरुवार होता. मग बृहस्पतिदेव संताच्या रूपात व्यापाऱ्याकडे आले आणि म्हणाले, 'हे माणसा, तू या जंगलात काळजीत का बसला आहेस?' मग तो व्यापारी म्हणाला, 'हे महाराज, तुम्हाला सर्व काही माहित आहे.' असे बोलून तो व्यापारी आपली कहाणी सांगून रडू लागला. बृहस्पतिदेव म्हणाले, 'हे बघ बेटा, तुझ्या पत्नीने बृहस्पतिदेवांचा अपमान केला होता, म्हणूनच तू ही अवस्था भोगली आहेस, पण आता तू कशाचीही काळजी करू नकोस. तू गुरुवारी बृहस्पतिदेवांचा मंत्र जपला पाहिजे. दोन पैशांचे हरभरा आणि गूळ घेऊन एका भांड्यात साखर टाकून ते अमृत आणि प्रसाद तुझ्या कुटुंबातील सदस्यांना आणि कथा ऐकणाऱ्यांना वाटून दे. स्वतःही प्रसाद आणि चरणामृत घे. देव तुला नक्कीच आशीर्वाद देईल.'

साधूचे बोलणे ऐकून व्यापारी म्हणाला, "महाराज, माझ्याकडे माझ्या मुलीसाठी दही विकत घेण्यासाठीही पुरेसे पैसे नाहीत." यावर साधू म्हणाला, "तुम्ही शहरात लाकूड विकून टाका. तुम्हाला लाकडाच्या चारपट किंमत मिळेल, ज्यामुळे तुमचे सर्व काम पूर्ण होण्यास मदत होईल."तो लाकूड तोडून शहरात विकायला निघाला. त्याचे लाकूड चांगल्या किमतीत विकले गेले. यातून त्याने आपल्या मुलीसाठी दही आणि गुरुवारच्या कथेसाठी हरभरा आणि गूळ विकत घेतला. त्याने कथा सांगितली आणि प्रसाद वाटला आणि तो स्वतः खाल्ला. त्या दिवसापासून त्याच्या सर्व अडचणी कमी होऊ लागल्या, पण दुसऱ्या गुरुवारी तो कथा सांगायला विसरला. दुसऱ्या दिवशी राजाने संपूर्ण शहरातील लोकांसाठी एक मोठा यज्ञ आणि मेजवानी आयोजित केली. राजाच्या आदेशानुसार संपूर्ण शहर मेजवानीसाठी राजाच्या राजवाड्यात गेले. पण व्यापारी आणि त्याची मुलगी थोडी उशिरा पोहोचली, म्हणून राजाने त्यांना राजवाड्यात नेले आणि त्यांना जेवू घातले. जेव्हा ते परतले तेव्हा राणीला दिसले की खुंटीवर लटकलेला तिचा हार गायब आहे. राणीला व्यापारी आणि त्याच्या मुलीने तिचा हार चोरल्याचा संशय आला. राजाच्या आदेशानुसार दोघांनाही एका कोठडीत कैद करण्यात आले. कैद झाल्यानंतर दोघेही खूप दुःखी झाले. तिथे त्यांना बृहस्पती देवाची आठवण झाली. बृहस्पती देव प्रकट झाले आणि व्यापाऱ्याला त्याची चूक लक्षात आणून दिली आणि सल्ला दिला की गुरुवारी तुला तुरुंगाच्या दाराशी दोन नाणी मिळतील, त्या नाण्यांनी हरभरा आणि मनुका खरेदी कर आणि बृहस्पती देवाची योग्य पूजा कर. तुझे सर्व दुःख दूर होतील. गुरुवारी त्याला तुरुंगाच्या गेटवर दोन पैसे सापडले. बाहेर रस्त्यावर एक महिला जात होती. व्यापाऱ्याने तिला बोलावले आणि गूळ आणि हरभरा आणण्यास सांगितले. यावर ती महिला म्हणाली, 'मी माझ्या सुनेसाठी दागिने खरेदी करणार आहे, माझ्याकडे वेळ नाही.' असे म्हणत ती निघून गेली. थोड्या वेळाने तिथून दुसरी महिला बाहेर आली, व्यापाऱ्याने तिला बोलावले आणि म्हणाली, 'अरे बहिणी, मला गुरुवारची कथा करायची आहे. तू माझ्यासाठी दोन पैशांचे गूळ आणि हरभरा आण.'बृहस्पतिदेवाचे नाव ऐकून ती बाई म्हणाली, 'भाऊ, मी आत्ताच तुम्हाला गूळ आणि हरभरा आणते. माझा एकुलता एक मुलगा वारला आहे, मी त्याच्यासाठी आच्छादन आणणार होते पण आधी मी तुमचे काम करेन, त्यानंतर मी माझ्या मुलासाठी आच्छादन आणीन.'त्या महिलेने बाजारातून व्यापाऱ्यासाठी गूळ आणि हरभरा आणला आणि बृहस्पतिदेवाची कथाही ऐकली. कथा संपल्यानंतर, ती महिला कफन घेऊन तिच्या घरी गेली. घरी लोक 'राम नाम सत्य है' असा जयघोष करत तिच्या मुलाचा मृतदेह स्मशानात नेण्याची तयारी करत होते. ती महिला म्हणाली, 'मला माझ्या मुलाचा चेहरा पाहू द्या.' तिच्या मुलाचा चेहरा पाहिल्यानंतर, महिलेने त्याच्या तोंडात प्रसाद आणि चरणामृत ठेवले. प्रसाद आणि चरणामृताच्या परिणामामुळे तो पुन्हा जिवंत झाला.

बृहस्पतिदेवांचा अनादर करणारी पहिली महिला तिच्या मुलाच्या लग्नासाठी तिच्या सुनेसाठी दागिने घेऊन परतत होती. तिचा मुलगा घोडीवर बसून बाहेर पडताच घोडीने इतकी उंच उडी मारली की तो घोडीवरून पडला आणि मरण पावला. हे पाहून ती महिला रडू लागली आणि बृहस्पतिदेवांना क्षमा मागू लागली. त्या महिलेच्या विनंतीवरून, बृहस्पतिदेव संताच्या वेषात तिथे पोहोचले आणि म्हणाले, 'देवी, तुला जास्त शोक करण्याची गरज नाही. बृहस्पतिदेवांचा अनादर केल्यामुळे हे घडले आहे. तू परत जा आणि माझ्या भक्ताची माफी माग आणि कथा ऐक, तरच तुझी इच्छा पूर्ण होईल.'तुरुंगात जाऊन त्या महिलेने व्यापाऱ्याची माफी मागितली आणि कथा ऐकली. कथा संपल्यानंतर ती प्रसाद आणि चरणामृत घेऊन तिच्या घरी परतली. घरी आल्यानंतर तिने तिच्या मृत मुलाच्या तोंडात चरणामृत घातले. चरणामृताच्या प्रभावामुळे तिचा मुलगाही पुन्हा जिवंत झाला. त्याच रात्री बृहस्पतिदेव राजाच्या स्वप्नात आले आणि म्हणाले, 'हे राजा! ज्या व्यापाऱ्याला तू तुरुंगात कैद केले आहेस तो आणि त्याची मुलगी पूर्णपणे निर्दोष आहेत. तिथे खुंटीवर तुझ्या राणीचा हार लटकलेला आहे.'जेव्हा दिवस उजाडला तेव्हा राजा आणि राणीने तो हार हुकवर लटकलेला पाहिला. राजाने व्यापाऱ्याला आणि त्याच्या मुलीला सोडले आणि त्यांना अर्धे राज्य दिले आणि त्याच्या मुलीचे लग्न एका उच्चवर्गीय कुटुंबात केले आणि हुंडा म्हणून हिरे आणि दागिने दिले.

जन्माष्टमी नेमकी ४ की ५ सप्टेंबरला?

यादिवशी बनणार ग्रहांचे शुभ योग, व्रताचे मिळणार फळ,जाणून घ्या शुभ मुहूर्त !

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

यावर्षी जन्माष्टमी ४ सप्टेंबर रोजी साजरी केली जाणार आहे. वर्षानुवर्षे, जन्माष्टमीला ग्रहांचे अनेक शुभ योग तयार होतात. पद्मपुराणानुसार, जे या योगांमध्ये व्रत पूजा भक्ती करतात त्यांना अनेक सद्गुणी फळे जीवनात मिळतील. चला जाणून घेऊया जन्माष्टमीला कोणते शुभ योग तयार होतील व व्रत आणि पूजेचा शुभ मुहूर्त काय.

भाद्रपद महिन्यात कृष्ण पक्षाच्या आठव्या दिवशी जन्माष्टमी साजरी केली जाते. जन्माष्टमी हा भगवान विष्णूंचा आठवा अवतार असलेल्या भगवान श्रीकृष्णांचा जन्मदिवस आहे. यंदा पंचांगानुसार जन्माष्टमी ४ सप्टेंबर रोजी साजरी केली जाणार आहे. या वर्षीचा सण अनेक बाबतींत खास आहे. यावेळी जन्माष्टमीला अनेक शुभ योगांचा संयोग होईल.

जन्माष्टमी २०२६ कधी आहे?

पंचांगानुसार,रोहिणी नक्षत्र ३ सप्टेंबर रोजी दुपारी १२.३० वाजता सुरू होईल. त्याच वेळी, रोहिणी नक्षत्र ४ सप्टेंबर रोजी रात्री ११.०५ वाजता संपेल. अशा परिस्थितीत यावेळी जन्माष्टमी ४ सप्टेंबर रोजी साजरी केली जाईल. यावेळी जयंती योगाचा एक दुर्मिळ योगायोग निर्माण झाला आहे. पुराणांमध्ये, जयंती योगातील जन्माष्टमीचा संयोग हे आधीच्या जन्मांचे फळ मानले जाते कारण या दुर्मिळ योगायोगात जन्माष्टमीचा उपवास केल्याने महान पुण्य प्राप्त होते. सिद्धांत सिंधूमध्ये असे म्हटले आहे की रोहिणी युक्त जन्माष्टमीच्या भगवान श्री कृष्ण जन्माष्टमीच्या दिवशी उपवास केल्याने तीन जन्माच्या पापांपासून मुक्ती मिळते.

शास्त्रानुसार, जेव्हा जेव्हा बुधवारी किंवा सोमवारी भगवान श्री कृष्णांची जन्माष्टमी येते आणि रोहिणी नक्षत्र आणि अष्टमी तिथीचा संयोग होतो, तेव्हा ही जयंती योगाचे सर्वोत्तम फळ बनते. हा एक चांगला योगायोग आहे. पद्मपुराणात असे म्हटले गेले आहे की जे भक्त जयंती योगामध्ये जन्माष्टमीचा उपवास करतात ते आपल्या पूर्वजांच्या पापांपासून मुक्त होऊ शकतात आणि सद्गुणी जगात स्थान मिळवू शकतात. त्यामुळे जन्माष्टमीच्या निमित्ताने सर्व पुरुष, स्त्रिया आणि मुलांनी या दिवशी उपवास केला पाहिजे.

जन्माष्टमीला कोणते शुभ योग बनणार आहेत?

यावेळी जन्माष्टमीच्या दिवशी जयंती योग, हंस योग, मालव्य राजयोग, बुधादित्य राजयोग, हर्ष योग यांचा शुभ संयोग होणार आहे. अशा परिस्थितीत यावर्षी जन्माष्टमीला उपवास करणाऱ्यांना दुप्पट फळ मिळेल. तसेच, जे या दिवशी उपवास करतात त्यांना त्यांच्या पूर्वजांना योनी या राक्षसापासून मुक्त करण्याची संधी देखील मिळेल. जर आपण जन्माष्टमी व्रत बद्दल बोललो तर शनिवार, ५ सप्टेंबर रोजी सूर्योदयानंतर जन्माष्टमी व्रत पाळले जाईल. ४ सप्टेंबरच्या मध्यरात्री जेव्हा भगवान श्रीकृष्णांचा जन्म होईल, तेव्हा तुम्ही त्यावेळी चरणामृत आणि प्रसाद घेऊ शकता. मात्र, सूर्योदयानंतरच अन्न घेणे हा शास्त्रातील सर्वोत्तम नियम मानला जातो. ५ सप्टेंबर रोजी सूर्योदय वेळ सायंकाळी ६ वाजून १ मिनिटांनी असेल. त्यानंतर तुम्ही व्रत सोडू शकता.

गुरुवारी ही व्रत कथा नक्की वाचा!

कधीच कोणत्याही गोष्टीची कमतरता भासणार नाही

रात्रीच्या स्वप्नानंतर, राजा सकाळी उठला आणि खुंटीवर हार लटकलेला बघून लाकूडतोड्याला बोलावून माफी मागितली आणि त्याला सुंदर कपडे आणि दागिने भेट देऊन निरोप दिला. गुरु भगवानांच्या आदेशानुसार, राजा आपल्या नगरात परतला. राजा शहराजवळ पोहोचल्यावर त्याला पूर्वीपेक्षा जास्त बागा आणि धर्मशाळा दिसल्या. मग राजाने शहरातील लोकांना विचारले की ते कोणी बांधले आहे. सर्वांनी राणीचे नाव घेतले. हे ऐकून राजाला खूप आश्चर्य वाटले आणि तो रागावला.

राजा येत असल्याची बातमी राणीला ऐकू आली तेव्हा ती दासीला म्हणाली, "अरे दासी, बघ राजा आपल्याला किती वाईट स्थितीत सोडून गेला आहे. आमची अवस्था पाहून राजा परत येऊ नये म्हणून दाराशी उभी राहा." राणीच्या आज्ञेनुसार, दासी दाराशी उभी राहिली आणि राजा आल्यावर ती त्याला आपल्यासोबत घेऊन आली. मग राजाने आपली तलवार काढली आणि राणीला विचारले की तुला ही संपत्ती कशी मिळाली? मग राणी म्हणाली की गुरु भगवानांच्या कृपेने आपल्याला हे सर्व धन मिळाले आहे. राणीचे ऐकून राजाने ठरवले की तो दररोज गुरु भगवानांसाठी उपवास करेल आणि दिवसातून तीन वेळा कथा सांगेल. आता सर्व वेळ राजा त्याच्या जवळ हरभरा डाळ बांधून ठेवत असे दिवसातून तीन वेळा कथा करत असे.

एके दिवशी राजाने विचार केला की चला त्याच्या बहिणीकडे जाऊया. अशा प्रकारे राजा घोड्यावर स्वार होऊन त्याच्या बहिणीकडे गेला. त्याने पाहिले की काही माणसे एक मृतदेह घेऊन जात आहेत. मग राजाने त्यांना थांबवले आणि म्हणाला, "अरे भावांनो, माझी गुरुवारची कहाणी ऐका." मग काही म्हणाले, "बघा, आमचा माणूस मेला आहे आणि तो त्याच्या कथेबद्दल काळजीत आहे." पण काही म्हणाले, "ठीक आहे, आम्हाला सांगा, आम्ही तुमची कहाणी ऐकू." राजाने डाळ काढून कथा सुरू केली. कथा अर्धी संपली की, मृतदेह हालू लागला आणि कथा संपल्यावर मृतदेह राम-राम म्हणत उभा राहिला.

राजा पुढे गेला तेव्हा त्याला एक शेतकरी शेतात नांगरताना दिसला. राजाने त्याला गोष्ट ऐकण्याची विनंती केली पण शेतकरी सहमत झाला नाही. राजा पुढे गेला, राजा हलताच बैल खाली पडले आणि शेतकऱ्याला पोटात खूप वेदना होऊ लागल्या. काही वेळाने जेव्हा शेतकऱ्याची आई भाकरी घेऊन आली तेव्हा तिने तिच्या मुलाला सर्व काही विचारले, मग मुलाने तिला सांगितले. मग म्हातारी धावत राजाकडे गेली आणि म्हणाली, मी तुझी गोष्ट ऐकते, तू माझ्या शेतात येऊन तुझी गोष्ट सांग. राजा परत आला आणि गोष्ट सांगितली, ती ऐकल्यानंतर बैल उभे राहिले आणि शेतकऱ्याच्या पोटात दुखणे थांबले.

राजा त्याच्या बहिणीच्या घरी पोहोचला, बहिणीने भावाचे खूप चांगले आतिथ्य केले. दुसऱ्या दिवशी राजा जागा झाला तेव्हा त्याने पाहिले की सर्वजण जेवत आहेत, मग राजाने त्याच्या बहिणीला विचारले की असा कोणी आहे का ज्याने अन्न खाल्ले नाही, तर बहीण म्हणाली, भाऊ, हा देश असा आहे, आधी येथील लोक अन्न खातात आणि नंतर इतर कामे करतात. असे म्हणत बहीण निघून गेली आणि सर्वांना विचारू लागली की कोणी अन्न खाल्ले नाही का? मग ती एका कुंभाराच्या घरी गेली ज्याचा मुलगा आजारी होता. तिला कळले की तिथे ३ दिवसांपासून कोणीही अन्न खाल्ले नाही. राणीने कुंभाराला त्याच्या भावाची कहाणी ऐकण्याची विनंती केली आणि तो होकार दिला. राजा गेला आणि त्याची कहाणी सांगितली आणि ऐकल्यानंतर त्याचा मुलगा बरा झाला. आता राजाचे कौतुक होऊ लागले.

एके दिवशी राजा त्याच्या बहिणीला म्हणाला, बहीण मी माझ्या घरी जाईन, तूही तयारी कर. राजाच्या बहिणीने तिच्या सासूला तिच्या भावासोबत जाण्याची परवानगी मागितली. तेव्हा तिच्या सासूने सांगितले, जा पण तुझ्या मुलाला घेऊन जाऊ नको कारण तुझ्या भावाला मूल नाही. बहीण तिच्या भावाला म्हणाली, भाऊ मी जाईन पण मूल जाणार नाही. मग राजा त्याच्या बहिणीला म्हणाला, जेव्हा एकही मूल जाणार नाही तेव्हा जाऊन तू काय करशील. राजा दुःखी मनाने शहरात परतला आणि राणीला सर्व काही सांगितले. मग राणी म्हणाली, भगवान बृहस्पतीने आम्हाला सर्व काही दिले आहे, तो आम्हाला नक्कीच मूल देईल. त्याच रात्री बृहस्पती देव स्वप्नात राजाला म्हणाले, हे राजा, उठा आणि सर्व चिंता सोडून द्या, तुमची राणी गर्भवती आहे. स्वामींचे हे शब्द ऐकून राजा खूप आनंदित झाला. नवव्या महिन्यात राणीच्या पोटातून एक सुंदर मुलगा जन्माला आला. मग राजा राणीला म्हणाला, हे राणी, एक स्त्री अन्नाशिवाय राहू शकते पण काहीही न बोलता नाही. म्हणून जेव्हा माझी बहीण येईल तेव्हा तिला काहीही बोलू नकोस. राणीने हो म्हटले आणि जेव्हा राजाच्या बहिणीने ही शुभवार्ता ऐकली तेव्हा ती खूप आनंदी झाली आणि तिच्या भावाला शुभेच्छा दिल्या. मग राणी म्हणाली, घोड्यावर स्वार होऊन तर आली नाही, गाढवावर स्वार झाली, तेव्हा राजाची बहीण म्हणाली, वहिनी, मी हे सांगितले नसते तर तुला मूल कसे झाले असते. बृहस्पती भगवान असे आहेत, ते सर्वांच्या इच्छा पूर्ण करतात, जो गुरुवारी चांगल्या हेतूने उपवास करतो, वाचतो, कथा ऐकतो आणि इतरांना सांगतो, गुरु भगवान तुमच्या सर्व इच्छा पूर्ण करतात. कथा ऐकल्यानंतर, फक्त प्रसाद घेऊन जावे, अन्यथा देवाचा अनादर होतो.

(समाप्त)

(वरील माहिती विविध धर्मग्रंथ, समाजमाध्यमे अर्थात सोशल मीडियावरून संकलीत केली आहे.)